

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

**JÜBİLE
ÖZEL
SAYISI**

250 KURUŞ SAYI:39

SAYI:39

HANI
SEN JÜBİLENI
YAPIP, FUTBOLU
BIRAKMIŞTIN!...

Aheste çek kürekleri millet uyanmasın...

ÇETİN EMEÇ

MİLYARLARCA ışık yılı uzaklıkta bir takım gezegenler var mı, var... Bunu biliyoruz...

Ya, bu gezegenlerde hayat?.. Belki var, belki yok... Ama Ay'da? Belkiz yok. Bunu da biliyoruz: hem de kesinlikle...

Bütün bildiklerimiz, şu bir elin işaret ve orta parmağıyla sıraladıklarımızdan ibaret değildir elbette... Nerede olursanız olunuz, televizyon artık evlerin baş köşelerine kuruldu mu, kuruldu?.. Bodrum katındaki izbe kapıcı barınağından, çatı katındaki kаланor duplexine kadar, kaidelerini yaslayacak yer buldu mu, buldu... Artık isteyen, yumuşak koltuğuna kurulup, bacıklarını boyunca uzatır ve dünyayı ayaklarına getirebilir... Hem de seçmecesine...

Bir hükümet darbesinden, bir banka soygununa; tümünü ayrıntılarıyla, izlemecesine... Kaçırılan uçaktaki rehinelere salıverilmelerinden, bir devlet adamının göz göre göre suikaste kurban gidişine tanık olmasına...

Günümüzde haber üç, beş kuru spiker kelâmından ibaret değildir artık... Saniyesi saniyesine yapılan, olay naklidir... Cıvı cıvı, canlı yayındır... "Bugün" ile, daha "dün" diyebileceğimiz kadar yakın geçmiş arasındaki en büyük fark da, yanılmıyorsam, bu noktadadır...

YÜZ, yüz elli yıl öncesine kadar cephedeki bir zafer, ya da yenilgi haberinin merkeze iletilmesi için haftalar gerekirdi... Müjde, yahut kara haber, ulaştırılacak... Konuşulup, tartışılıp değerlendirilmesi yapılacak... Ve, bu temel üzerine gelecek için yeni adımlar atılacak...

Ama nerdeeee?... Haber, duyması gereken kulakları çınlatıncaya kadar, çoğunlukla işin rengi değişirdi... Bazen, bir zafer yenilgiye; bir bozgun, derlenip toparlanıp ileri bir hamleye dönüşecek kadar... Ve bakardınız, yeni durum muhakemeleri yapıp, ihtimal tahterevallileri arasında kafalar kaşınırken, barış boruları çalınmaya başlanmış bile...

Bizler bugün, çevresi tüm meraklı bakışlara açık, billur köşkler içinde yaşıyoruz... Her şey öylesine ortada ki, yatak odalarımızdaki çarşafarla yorgan yüzlerinin en derin kıvrımları bile, mahremiyetin gölgesini taşıyor... Yeni ulaşım araçları sayesinde haber, aşamayacağı sınır, yıkamayacağı engel tanımıyor. Tanımadığı için de, Sam Amca'nın kolalı içkisi, demir perdenin kafesleri arasında tereyağı kayganlığıyla süzülüyor... Marx ve Lenin felsefesi, propaganda afyonuyla betonlaşmış en taş kafalarda bile yuvalanacak gözenerler buluyor... Bulduğu için de, Ayşan'ın, hem mutfağında patates ayıklıyor; hem de Bedia Akartürk'ün taa Ankaralardan "Zühtü... " diyerek feryadı basmasını, baygın baygın ağısına "Saffet Efendi" yi davet etmesini, kaçıralarını titrete titrete dinliyor... Bacak kadar çocuk, televizyon alıcısının gözüyle gördüğü, mikrofon süzgeciyle kulak verdiği Ecevit ve Süleyman Bey arasındaki karşılaştırmayı rahatlıkla yapabiliyor...

İşte bu rahatlık, dehşetengiz güçlerle ulu iktidarların gözünü açmakta gecikmemiştir... Ne konusunda mı gözünü açmak?... Gerçekleri, yer olduğu gibi halka ilemenin doğru olmadığı konusunda... Hiç değilse, yayın organları aracılığıyla kitlelere duyurmaktan vaz geçmek gerektiği hususunda...

HABERİN ve haberciliğin, kişiyi hamudundan tutup sürüklediği şu dönemde, bizim kafalarımızı, fikirden çok bir takım meçhullerin soru çengelleri tırmalıyorsa, hep bu yüzdendir...

Prens Grace'in, üst dudağına, doğanın sürmesiyle çekilen ayva tüyü bıyığın kaç kıldan oluştuğunu biliriz de, milli heyecanımızın en haşın biçimde gıdıkladığı dönemde, "Hara" mızın Ege'ye mi çıktığını, yoksa Gölçük' te halkoyu ile saklambaç mı oynadığını, hâlâ öğrenememiştir...

Güzel Caroline'ın, cömert etekleri altındaki baldır uzantısının nerelere yükseldiğini yutkunarak görmüşüzdür de, şu sıra, yedekleme depolarındaki benzin stoklarımızın yüksekliği hakkında bilgi verebilecek tek kula rastlamamışızdır... Ama; Süleyman Bey'in, önüne gelene dolu tanker yollama iletine yakalandığı şu dönemde, iki buçuk liralık benzinin on liraya satıldığını gören çokook kişi vardır... Havan dövücü Başbakanın, hink deylci Enerji Bakanı "İsteyene, istediği kadar petrol" nanesini yumurtladığı sırada, nice benzin pompasının "yok" yaftasıyla kepenkleri indirdiğine tanık olanların sayısı da, hazretin saçlarından az değildir...

HERHALDE farkındasınız; Sağlık Bakanlığı bir yandan sırtımızı okşarken, bir yandan da tedbirler sıralıyor... Ne menem şeyse, bir "bağırsak" enfeksiyonu" sözüdür gidiyor. Ankara'nın, akli kafasının kemik kutusundan bir karış havada belediye başkanı ortalığı velveye vermek ne mümkünse yaparken, yetkili elleri de "müsterih olun" dermiş gibi bileklerinden yelpazeleniyor... Ama göz göre göre de, Diyarbakır'da ölümler çinko kaplı tabutlarla toprağa veriliyor...

Gece, en küçük bir belirtisinin kokusu yokken, ertesi sabah, millet işçi dövizini için farklı kur uygulamaları uyanıyor... Sonra da bunun bir devalüasyon mu, değil mi sorusunu kesinlikle yanıtlayacak, tek Tanrı kuluna rastlamıyor...

Ve, bütün dünyada, rüşvet skandallarının listeleri çarşaf çarşaf aktüalite pazarına serilirken, bizde muamma olup zihinleri bulandırıyor... Halkın merakı, köşe kapmaca oynar gibi, o yetkili makamın çınarından, bu yetkili dairenin akasyasına koşuyor... Daha birinin kerestesine el süremeden, ötekine itiliyor... Başbakanlık, Adalet Bakanlığı kasasını ima ediyor... Adalet Bakanlığı, Dışişleri arşivine yan yan bakıp, göz kırıyor... Kulaktan kulağa, bir "Başbakanlık" fısıltısıdır gidiyor... Ama ötede, prensler devriliyor... Eski başbakanlar, kodese tikiliyor... Gelgelelim bizde, tövbeler olsun ama, listelere âdeta Tanrısal bir nitelik aşılanıyor: Ne yeredir, ne gökte, detmüçün...

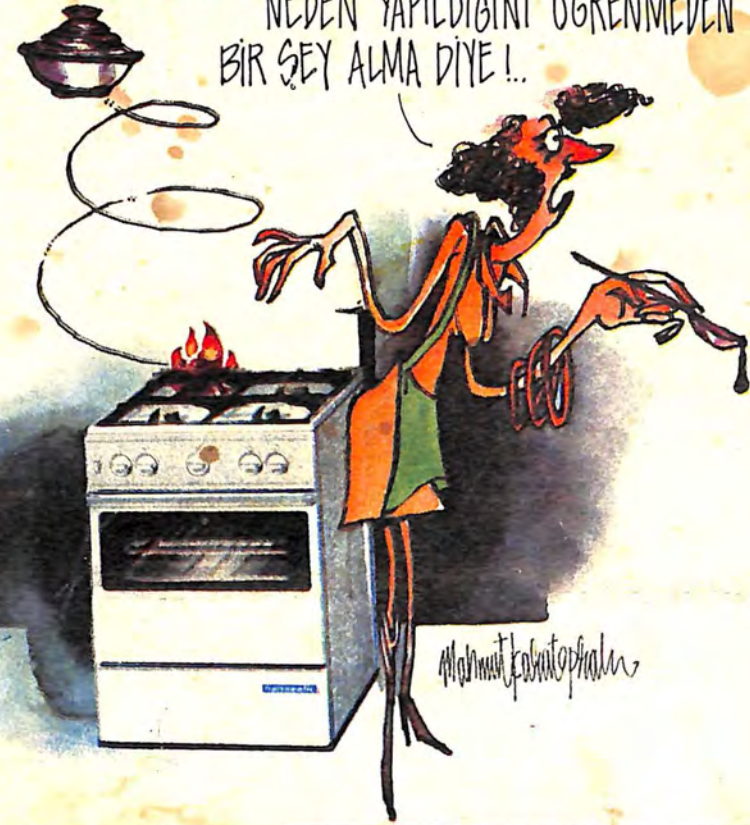
ÖZGÜRLÜKLERE, özellikle de haberalma özgürlüğüne toz kondurulmayan şu topraklarda; halk bir Cinli kadar meçhullerin karanlığında yalpalıyor... Çünkü Çin de, bir depremin zangirtisiyle sallandı mı; kimse, kesin kayıp hıncosunu kâdîda vuramıyor: On bin ölü mü, yoksa bir milyon mu?... Tıpkı, Erzurum'da, Malatya'da, Diyarbakır'da bağırsak hastalığından ölenlerin, köleraya kurban gidip gitmediği hakkında, sağlıklı bir cevap alamadığı gibi... Aynı, Moskova'daki sinir kliniklerine tıkanan siyasî tutuklu sayısını, tek kişinin söyleyemediği gibi... Ve daha bugün, Kocigün'in taze taze tepe taklak oluşundaki nedenin, hastalık mı, yoksa azil mi olduğu muammasını ilâç için, çözülebilecek babavâkıte istanmadığı gibi...

BİR takım diller, teknikte devrim yaptığımızı cayırtıyla haykırıyorlar... Bir takım ağızlar, haber alma olanaklarımızın arttığını döne döne tekrarlıyorlar... Amaaa; budak deliği olmayan şu gözler de, bir şeyi görüyorlar: Doğru ya ulaşmanın, günden güne zorlaştığını... Halkla, güncel olaylar arasında bir tür sansür barının çekildiğini... Ve, gerçeklerin sivilliğini propaganda perdesiyle yumuşatmanın, kamuoyuna olup bitenleri duyurmaya kimselerin yataşmadığını...

haberlerden çizgiler

Düşen
uçaklardan,
jilet ve tencere
yapılacakmış!...

SANA KAÇ KERE SÖYLEDİM,
NEDEN YAPILDIĞINI ÖĞRENMEDEN
BİR ŞEY ALMA DİYE!..

PLAKAĞARA CEZA KESİLECEK!...

YEŞİLKÖY HAVALİMANI, ÇOPLUK HALİNE GELDİ!...

KENDİ AĞIZLARINDAN YAŞAM ÖYKÜLERİ

1

Yazan: Vedat SAYGEL
Çizen: Bülent ARABACIOĞLU

İŞTE, ÖKÜZOĞULLARI'ndan ŞEMSETTİN!

YIL, 1923 mü desem, 1926 mı, öyle bir şey... Bir bayram günü doğdum, ruhları fethedeyen bir müzik duydum. Ve tabii ne olduğunu hemen ebeme sordum: Mehter yürüyormuş efendim. Pencereden geçişlerini süzdüm, ileride izleyeceğim yolu çizdim. Büyüyünce ben de tıpkı onlar gibi olacaktım.

Neyse, dönelim başa... Baktım, anam aksırıyor... Dedim, "Çok yaşa!"

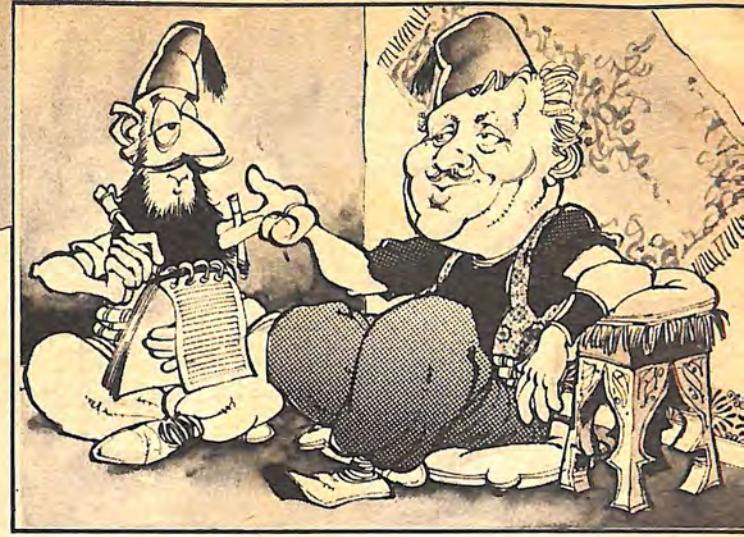
"Ayol, bu çocuğun dünyaya gelmesiyle, dillenmesi bir oldu!" diyerek kuşatılar çevremi, takılan adım ile aydınlatmış evreni.

Tüm Öküzoğulları'nı sevindirdi doğuşum. Ayaklanmamla birlikte önce komşuların pencerelerini taşladım, ileride atacağım temellere hazırlık olmak üzere, avluya çukur kazmaya başladım.

Motorlara karşı duyduğum ilgi, bulûğ çağıma rastlar efendim. Bu dönemde önce Mihriban'a asıldım... Hemen ardından Sabahat'la basıldım!. Gümüş'ün dünyaya gelişi böyle oldu. Kederden mi neden bilmem, hayatım değişti, gerdan göbek gelişti. Mehter adımındaki kararsızlıkla bir ileri bir geri sallanır dururken, gökten bir vahiy geldi saat on ikiyi vururken. Sahipsiz bir ses şöyle diyordu:

"Ey Öküzerin Şemsettin, ibadeti niye gevşettin?. Sen ki ışık saçacaktın âleme, bak kepaze oldun âdeme!... Vecd ile secdeye değsin başın, köftehor!. İmaretten çıkıyor aşın!..."

Bu söz üzerine, bir mahalle mektebinde Arap harfleriyle kıraat eyledim, şeriati yasa olarak belledim. Yaşamım boyunca büyüklerimiz tarafından üç kez sırtım sıvazlandı, çok sayıda ensem, gerdanım elendi... Politikada ise sülâlem tellendi!

GAİBE İHTAR!

Yahya, hazır ol ve kıtana dön! Bütün takım esas vaziyetteyken, kendi kendine marş marş yapıp, nereye kayboldun?.. Takımın makinelisini sen taşıyorsun... Takımı bozma. Senin yüzünden karavanaya geç kalıyoruz. Koşar adım sıraya gir ve dirsek temasını bozma... Yoksa bir hafta katıksız hapis yersin ve odunluk nöbetini boylarsın. Asker olup da sivil dolaşan, takımda senden başkası yok. Burası asker ocağı, amca kucağı değil... Dikkaaaaaat!

ÇAVUŞ MEHMET UYGUNADIM

Dikkat: Gaip olup takımından kaçan Yahya adlı er, sivil görüldüğü yerde yakalanıp, mevcutlu olarak kıtasına getirilecek ve 3-5 sunta nöbetine dikilecektir.

SÜLEYMAN SARILAMCANA

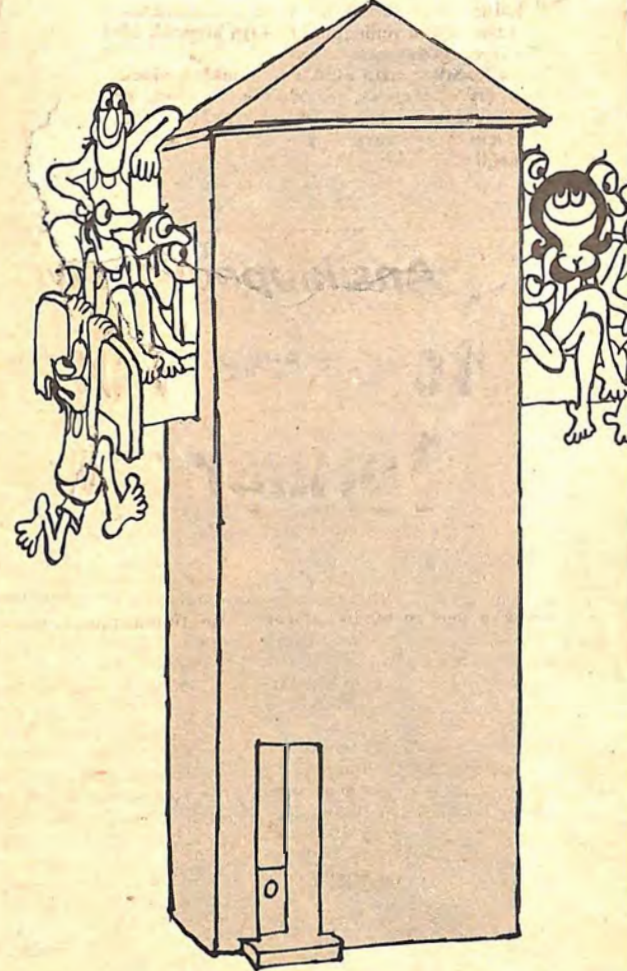
Kadınlar da artık çok şey istiyor

Yazan
Süav
SUALP

Çizen
Nehar
TÜBLEK

-Ne talihsiz kadınım, hiç bir şeyim yok!..

- Daha, daha!..

Sucuk olmaktan son anda kurtarılan eşekler, elbette teşekkür edecekler...

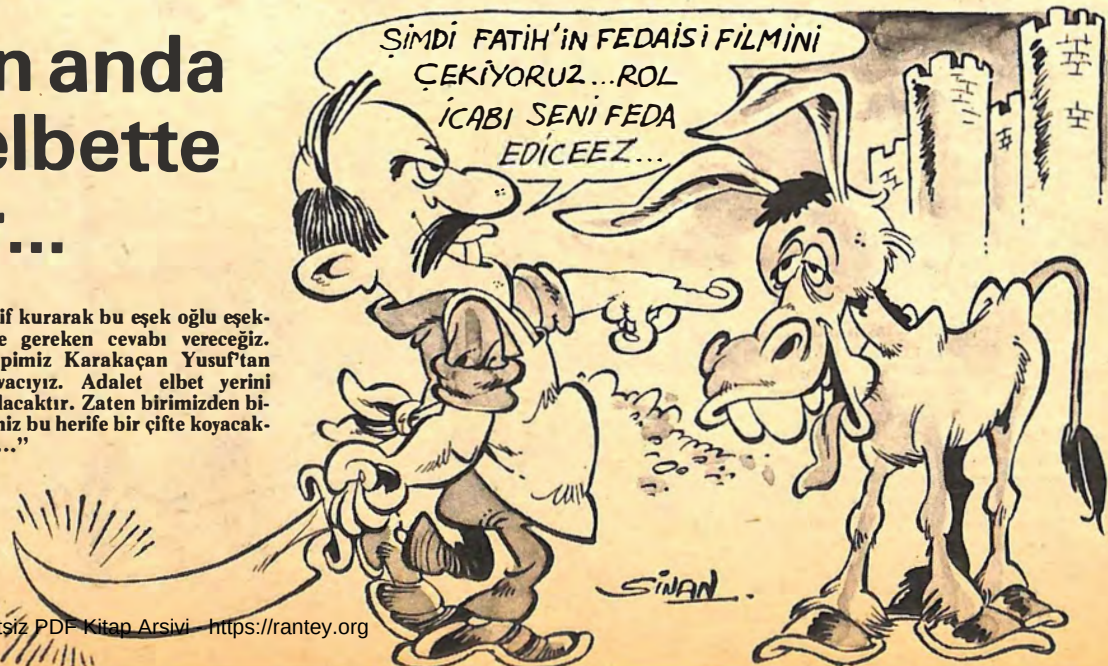
YEDİKULE (Anırtı ile)- Meşhur eşek kasaplarından Karakaçan Yusuf ve teşkilatı tarafından, kendi rızaları olmadan ve "Sizi tarihi filnde oynatacağız." diye kandırılıp, Yedikule surları altında bir depoya tıkılan, çeşitli semtlerden getirilmiş eşekler, tam kesilip birinci nevi ve kilosu doksan liradan satılan sucuklardan yapılmak üzereyken, Komser Şekip'in ekibi tarafından yapılan operasyonla kurtarılmışlardır.

Kurtarılan eşekler neşe içinde anırtırken, sözcüleri olan ilköğretim mezunu bir eşek şunları

söylemiştir:

"Bu eşeğöğlü eşekler, bize büyük vaatlerde bulundular... İstikbal garantisi vaad eden işler, artistlik ve büyük bir tarihi filmde rol temin edeceklerini söylediler... Eşeklik bizde. Meşhur olmak rüyası içinde bu tuzaga düştük. İçimizde gerçekten kaliteli eşekler vardır. Sucuk olacağımızı bilseydik, kendimiz Şakiroğlu sucuk fabrikasına giderdik... Aramızda Kayserili arkadaşlarımız vardır. Bizden ancak pastırma olacağını söyleyerek bizi uyardı. Şimdi artık yolumuzu biliyoruz. Aramızda bir koöpe-

ratif kurarak bu eşek oğlu eşeklere gereken cevabı vereceğiz. Hepimiz Karakaçan Yusuf'tan davacıyız. Adalet elbet yerini bulacaktır. Zaten birimizden birimiz bu herife bir çift koyacaktır..."

YAPILAN araştırmalar şu acı ve ailevi gerçeği erkeklerin önüne bir açma gibi sermiştir:

Erkeklerin bu hususta düşüncelerini öğrenmek için yola çıkan muhabirimiz Hüseyin Ventilator, kadınların hücumuna uğramış ve orası burası tahrip edilmiştir. "Yapmayın hanımlar! Benden ne istiyorsunuz?" diyen muhabirimize, kadınlar şu cevapları sıralamışlardır.

"Boyun bosun devrilsin. Sen de erkek değil misin?"

"Haftada beş gün prim istiyoruz. Her bulaşığa on beş, her çamaşıra yirmi lira..."

"Sofra kurarken kocalarımız inek gibi oturmamalı. Sofrayı onlar kurup, onlar kaldırmalı..."

"Çocuğu biz doğuruyoruz. Onlar da dokuz doğurmalı..."

"Badana, sıva, musluk tamiri, dam aktarma, ev sahibi ve diğer kiracılarla kavga; bakkal, kasap, manavla dalaşma ve evdeki dırđıra onlar da katılmalı, evdeki döşek, yataklar ve pamuklar kocalarımız tarafından atılmalıdır..."

"Çocuğun kakasını, mamasını, çorbasını verip içirmeli ve balonunu şişirmelidir..."

"Biz konken oynarken, onlar kazak örmeli ve bizi her gün bir beş yüzlük görmelidir."

Aksi halde kocalarımızı Anayasa Mahkemesine vereceğiz veya akşam yemeğine stirkittin koyarak bir güzel zehirleyeceğiz!

"Körolası kocalarımızın elinden bu hakları alacağız, ya da evde ne rahat, ne tencere, ne cam, ne çerçeve koyacağız... Hemen cevap versinler, yahut çarpışmak için Sultan Suyu'na gelsinler! Aaaa, valla haklıyız, değil mi kardeş?"

-Bak, elâlem karısına dünyaları veriyor

Ansiklopedilere geçen garip bir iddia...

Pantolonların önündeki yarığı , Türkler açmış...

Yazan: Hikmet FERİDUN ES

Belki hanımların aklına gelmez ama, erkekler için en büyük icat nedir? Efendime söyleyeyim... Nasıl anlatsam bilmem ki? Pantolon deliği imiş efendim... Özür dilerim. Mil pardon. Erkek hayatında en faydalı ve en pratik şey, meğer bu imiş...

Amerika'da yayınlanan çok esaslı bir ansiklopediye göre de bu emsalsiz keşfi yapanlar kimler olsa beğenirsiniz? ... Biz! Türkler!... Vallahi...

Yaaaa! Pantolonların önünde, icap edince açılıp kapanan bu çizgi bizim dehamızın eseri, insanlığa bizim hediye ettiğimiz...

Yalnız, Avrupa ve Amerika basınında değil, "Büyük Keşif" hakkında İstanbul gazetelerinde de, bugünlerde uzun makaleler çıkıyor. Arkadaşımız Refik Erduran'ın büyük keşfe dair yazdıklarına bir göz atalım...

Makale: "Günümüzün Yarığı..." başlığını taşımakta.

Yazar, konusunu ettiğimiz büyük eseri tetkik ve tettebbu eyleyişini şöyle anlatıyor:

"Birden gözüme Pantolon Yarığı diye bir başlık çarptı. Altında da şunları okudum:

BULAN: Adları bilinmeyen Türkler.

"Keşifler ve İcadlar insanların büyük ihtiyaçlarından doğar!..." derler ya. Eserde, pantolon deliğinin Türkler tarafından hangi büyük ihtiyaçtan dolayı icad edildiği şöyle anlatılıyor... Erduran'ın yazısına eğilelim:

"İrza geçmeyi kolaylaştırmak..."

Vay cannaaaaa. Yüzlerce yıl önce, dedelerimizin insanlığa yaptığı şu büyük keşfe, şu büyük hizmete ne buyrulur?.. Gel de deme: "Ah Dede... Vah Dede... Sen neymişsin sen?... Dillere düştüm senin yüzünden..."

Elimizdeki o yabancı dille yazılmış ansiklopedide, çiçek aşısının ilk kez İstanbul'da Türkler tarafından uygulandığına dair tek satır bile yoktur... Kubbeli çarşı hamamını İstanbul'dan kaldırıp, taaa Viyana yakınlarına, Peşte'ye götüren ve Avrupa'ya

yılanmayı öğretenin Türkler olduğunu, tınmaz bile... Ama onların yerine bakınız, hakkımızda ne güzel propaganda var.

Doğu Avrupa'nın bazı ülkelerinde, hâlâ eski bir atasözünün kullanıldığını bilir misiniz?.. Derler ki:

Ruslar gelir, kazılarımızı kaçıtır...

Türkler gelir, kızlarımızı kaçıtır...

Yine şu büyük ilim eseri, ansiklopediye dönelim. Haydi pantolon yarığını biz icad ettik. Bazı işlerde daha pratik ve çabuk olsun diye...

Ama buna dünyanın çok ihtiyacı varmış ki, hemen geliştirmişler bizim icadı...

Düğmelerin yerine fermuarı koyan da, biz değiliz ya... Herhaldé, daha çabuk hareket etmek ihtiyacında olanlar...

Marmaritekeratopank

KARAVANA

Yazan:
Hüseyin
ZURNA

Devletin temeli

DEVLETİN temeli güçlü, politikacının emeli horgüçlü, zenginin kesesi kapalı, fakirın de dibi tipalı olmalıdır.

Devleti sevenler, devletin temeline büyük ilgi gösterirler. Bu temel görkemlidir. Sabah kahvesi köpüklü, akşam çayı demlidir. Devletin temeline sık sık gıdıp bakmak herkesin görevidir. Tahta kurullarının kızıdığı, piyelerin grevidir. Devletin temeline kimse dinamit koymaz. Ruklye'yi kocası bile çırılçıplak soyamaz. Kazara biri devletin temeline dinamit koyarsa, politikacılar hemen görürler bunu. Ve topluca hemen üfürüklerler kuyruğunu. Devletin temeline dinamit koymak ne demektir. Maydanız ortada dururken, kalkıp nane yemektir. Devletin temeline ne konacağını en iyi siyasetçiler bilir. Temele saygılı yaklaşılır, bir uygun yerini bulup, usul usul koymaya başlarlar. Kimse onlara devletin temeline ne koyuyorsunuz, diyemez; derse alacağı cevap açıktır:

"Biz siyasetçiyiz, ne istersek koyarız. Bizze kem gözle bakanın gözlerini oyarız.

DEVLETİN temeline İnönü tilkilerini koyardı. Eski başbakanlar da bit pazarından ucuza aldıkları özgürlük ilkelerini koyarlardı. Tilkilerle ilkeler devletin temelinde çok iyi anlaşılırdı. Demokrasiyle birlikte tilkilere ilkeler, ilkeler keçiler, keçilere tekeler karışmaya başladı. Devletin temeli şenlendi, güzelleşti, kasaba panayırına döndü.

Siyasetçiler, devletin temeline büyük önem veriler. Devletin temeline kazara dinamit konursa diye uykularını kaçıtır, akıllarını yitirir, delirirler. Devletin temeli içerdendir. Kargadan küçük olan serçedir. Temelin kökü siyasetçilerin yüreğindedir. Asla bu kök dışarda olamaz. Kökü dışarda olanlar, kökünü devletin temelinde köküne kökleyemez. Kökü içerde olanlar, kökünü devletin temelinde köküne kökleyebilir. Kökünü köküne köklediği yeri koklayabilir.

Ceza yasasının kökü nerededir? Neredeyse oradadır. Devletin temeline ceza yasasının kökü girmiştir. Medeni yasanın kökü nerededir? Neredeyse oradadır. Devletin temeline medeni yasanın kökü girmiştir. Ticaret yasasının kökü nerededir? Neredeyse oradadır. Devletin temeline ticaret yasasının kökü girmiştir. Siyasetçiler devletin temeline karşı selama dururlar. Siyasetçilerin köküne devletin temeli girmiştir. Devletin temeline siyasetçilerin nesi girmiştir? Nesi girmişse girmiştir. Hulki baba kafayı çeke çeke muradına ermiştir.

DEVLETİN temeline kimse dinamit koymamalıdır. Siyasetçiler dinamit uzmanıdır. Devletin temelinde ne kadar dinamit varsa bulup bulup çıkarırlar. Yerine nutuklarını, demeçlerini, kum çakıl ve kireçlerini koyarlar. Devletin temeline rüşvet olayları girmez. Zencefil ustanın kalayları da girmez. Devletin temeline karşı bayramlarda marş söylenir. Zaten marştan başka böyle güzel bir temele ne söylenir...

Siz devletin temelini görseniz ne yapardınız? Hemen gıdıp o temele bir buket gül koyardınız. Politikacılar devletin temeline kimse bir şey koymasın, ne gereklyorsa biz koyarız, derler. Devletin temeline herkes her şeyi koymamalıdır. Temelin kökü bozulabilir. Kök sağlam durmalıdır. Politikacılar her zaman bu köke bakarlar. Ve asla kendilerini düşünmezler. Temel düşünürler.

Devletin temeli güçlüdür. Acaba damı nasıldır? Dam konusunda kimse bir şey söylememiştir. Politikacılar temelden başlarını alıp damla ilgilenmezler. Çünkü dama dinamit konamaz, temele konabilir. Kırşın hırsız dışarı çıkan, soğuktan donabilir.

Siyasetçi olsanız, devletin temeline ne yapardınız? Temeli bırakıp, damına çıkar mıydınız? Çıkarsanız, damına ne yapardınız? Bütün bunlar düşünülmesi gerekli sorular. Birbirine karıştı korularla borular.

Devletin temelini sevelim, koruyalım. Kökünü içimizde duyalım. Biz böyle kalkınırız. Kalkınma aşkıyla ıkınır, ıkınırken yırtınırız. Yırtına, ıkına, kalkına, devletin temelini güçlendiririz... Güçlü temel sağlam olur.

Ha , şimdi temelinden başlatacaksınız, demeyiniz. İstiyorsanız, başlayınız..

TV'de şöhretlerden masallar...

Masalcıların
gülü...

İşte ekranda
SÜLÜ!

KELOĞLAN
SARAYDA

BİR varmış, bir yokmuş. Kendini kurtarıcı sananlar çokmuş.

Evvel zaman içinde, eşek salam içinde, yuvarlanırdı gidermiş, herkes tür-biçimde. Haram helâl iken, Yahya ar iken, bizim kövün muhtarı gözü ymaz Bilâl iken "Harikalar Diyarı" ye anılan, meteliksizliği ile tanınan, r gün biraz daha boy verip büyüdüğü nılan bir ülke varmış.

Hükümdarı ölmüş mü, tüymüş mü olmuşsa olmuş yeni bir sultan aran-ğını, dağda davar otlatan bizim Kel-lan duymuş. Sürüyü salmış, başken-varmış.

"Aman oğul" demiş yakınları Kel-lan'a, "sen kim, ülke yönetmek m? Var git davarını topla, çevreni kila, kur bir yuva, bakarsın seni de ven çıkar kısmet bu ya..."

Kim ne demişse dinletememiş Kel-lan'a. Rastlantı işte... Saraya giden lu ararken bir takım ayak sesleri ymış, aynı amaçla yola koyulan üç fadar daha bulmuş.

Selâm sabah, hal hatır soruşmak rken, birbirlerinin gerçek niyetlerini renmişler. İçlerinden biri şöyle de-ş:

"Herkes yönetim konusunda bildik-ini döksün saysın, kimin fikri olum-ysa saltanatı o alsın. Örneğin ben çok zel cevz kırarım. Varsa kendine gü-nen, çıksın karşım!"

İkinci gönüllü gülmüş:

"Seninki de bir şey mi?... Ben çok zel çam deviririm!"

"Ben kazı uzmanıyım" demiş üçün-aday. "Tesis kurarım, temel ata-n."

"Öyleyse sultan benim" demiş Kel-lan. "Çok güzel laf yaparım. Hem le ustaca yaparım ki, kırk düvelin re uzmanları bile bir araya gelse ne ylediğimi anlayamaz!"

Sendin, bendim derken bir kapış-şlar ki gören, babalarının mirasını lüşemeyen kardeşlerin kavgası sanır!

Keloğlan bakmış pabuç pahalı. Ne t kalmış, ne baş, ne de yarılmadık ş... Kel kafayı çalıştırmış, "Gelin rşşı koyalım bahta, dördümüz birden talım taht'a..." diyerek, kavgacıları rıştırmış.

Ve dördü de ermiş muradına, bir zün çökmüş ülkede yaşayanların su-na!

Yazan:
Vedat SAYGEL

Çizen:
Öznur KALENDER

Dinleyelim İHSAN'ı
mest ediyor insanı

SEKSEN GÜNDE
DEVİR-İ ALEM

BİR varmış, bir yokmuş. Zamanın birinde ambargo yüzünden yerinden kıyıdayama-yan hariciye nazırları çokmuş. Canım, ambargo var, diye adamların dipleri oturmaktan midye bağlayacak değil ya... Bunların en zekisi, poli-tikanın eskisi, nice ülkelerle dostluklar kuran, beş kıtadan faizle para bulan, elin hurdasını yeni fiyatına alan, aklıyla dünyaya dehşet salan biri, "Ben geleceğime dünyayı ayağıma getire-yim de görün" demiş.

Vekiller heyeti toptan ayaklanmış!

"Yahu nasıl yapacaksın bunu? Sakın başı-mıza iş açmış olmayasın!"

"Nasılını görürsünüz şimdi" diyerek hemen kolları sıvamış, eski bir gemiyi yedi renge boya-mış, büyük bir reklam kampanyasıyla Terkos Gölü'ne -yollamış. Bütün dünyanın ağzı açık kalmış, içme suyunda gemi yüzdürmenin sağlığa zararlı olacağını bilenler, nazırı caydır-mak amacıyla, soluğu adı geçen ülkede almış! Başlamışlar yalvarmaya... Ne diller dökmüşler, ne sözler vermişler, Nuh demiş, Peygamber dememiş ünlü nazır. E, adamlar da ayağına gelmiş hazır. Sıralamış isteklerini:

"Gemiyi çekerim ama bazı şartlarım var."

"Aman söyle" demişler.

"Borç verir misiniz?"

"Zaten gırtlığa kadar borçlusun ama, ne yapalım gene veririm."

"İşçi alır mısınız?"

"Yahubizde işsiz tonla... Ama ne yapalım, işçi de alırız."

Bir varmış, bir yokmuş. Televizyonculuktan anlayan Şabanlar çokmuş. TV'nin ülke kalkınmasındaki yerini bildiğinden ünlüleri toplatmış, masalları patlatmış. Kulak verelim bakalım neler söyletmiş?

"İthalatta öncelik tanır mısınız?"

"Ona da peki birader..."

Kıyasıyla bir pazarlıktan sonra uyuşur gib olmuşlar.

Seksen günlük devr-i âlem masalı, en azın dan seksen yıl sürer mini mini yavrular! Vakti-miz doldu, hepinize iyi uykular...

Diğer çenebazlarla
biraz açık arası
NECMETTİN HOCA'ımızda
şimdi masal sırası!..

KIRK HARAMİLER

Haramilerin şansı dönmüş günün birinde

Kırkı sıkışıp kalmış bozkurtların ininde.

Her şeyleri tükenmiş, ne sultan, ne aşı,

Çıldırarak üzereymiş haramillerin başı!

Demiş, "Ben bir gideyim, bulayım şu feleği,

Ele kavun yedirir, bizden saklar keleş.

Varayım huzuruna, çevirsin çarkımızı,

Sefalet öldürecek bir anda kırkımızı!"

Adresini alarak yola koyulmuş hemen,

Yüce bir dağ başında adına "Felek" denen.

Çaresizce oturmuş iki ell başında,

Ayak tutmaz, göz görmez belki yüz on yaşında!

Kendisi başlamadan felek içini dökmüş,

Harami dertlenerek yanı başına çökmüş.

"Ne kavgayı bilirim, ne silah tutmasını..

Ne soygunu severim, ne haram yutmasını.

Bu yüzden çekiyorum dünyanın cefasını,

Eşkiyası hırsız sürenken sefasını.

Razı olursan eğer ardın sıra gelirim,

Aç kalmamak uğruna ne savaşlar veririm.

Öğrenirim mesleği, elbet değişim melek,

Yoksa bu dağ başında şehit olacak felek!"

ÇARŞAF'ın
yeni yetmelere
hizmeti...

ÇARPMA

ÇIKARMA

**Teknik
arzaya eş,
ekranda
TÜRKES**

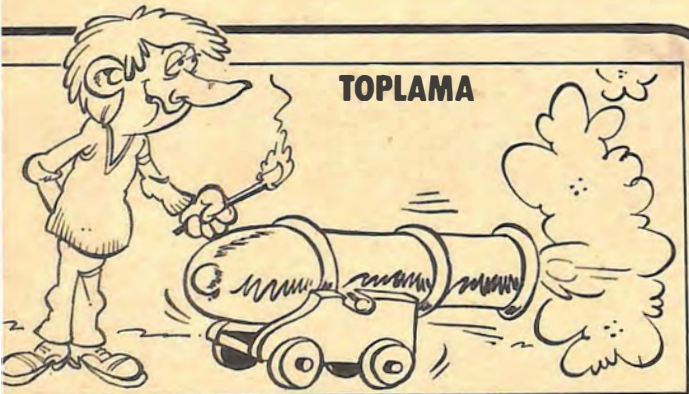
KURTLA KUZU

Bir varmış, bir yokmuş, sahihsiz sürüler çokmuş. Dumanlı bir havada üç kurt arkadaş coşmuş. Aya karar vermişler, dağ yolundan inmişler. Kırmızı ovalarda kuzuları görmüşler. Biri hemen bağırmış: "İşte koca bir sürü!.. Bekleme yapıyor çoban emektar Sülü. Aman, zaman vermeden saldırıya geçelim, kuzunun körpesini akşam için seçelim.." Durun!" demiş diğeri: "Planlı çalışmalı, tüm hayvanat milleti anlaşıp barışmalı. Sadece bir kuzu değil, bize bir sürü gerek. Sakıyı işlet biraz, kış geliyor mübarek!" Üç görüşün içinden birisini seçerler, program uyarınca harekete geçerler. Sözde kurtun birisi saldırıya geçmeye, biri yardım edecek zorda kalan Sülü'ye... Kusursuz bir eylemle tatbikat sona erer, kurtun kurtarıcısı bayağı göze girer. Açık göz kurt çobanının koruyucusu olur, Masalımız burada artık nihayet bulur. Ne açlık tasaları, ne kış korkusu kalır, Yönetimi çobandan, kurtlar törenle alır!

**Gözünüzü dört açın
ECEVİT 'tedir sıra
GÜLİVER' le başlıyor
kursüye vura vura!**

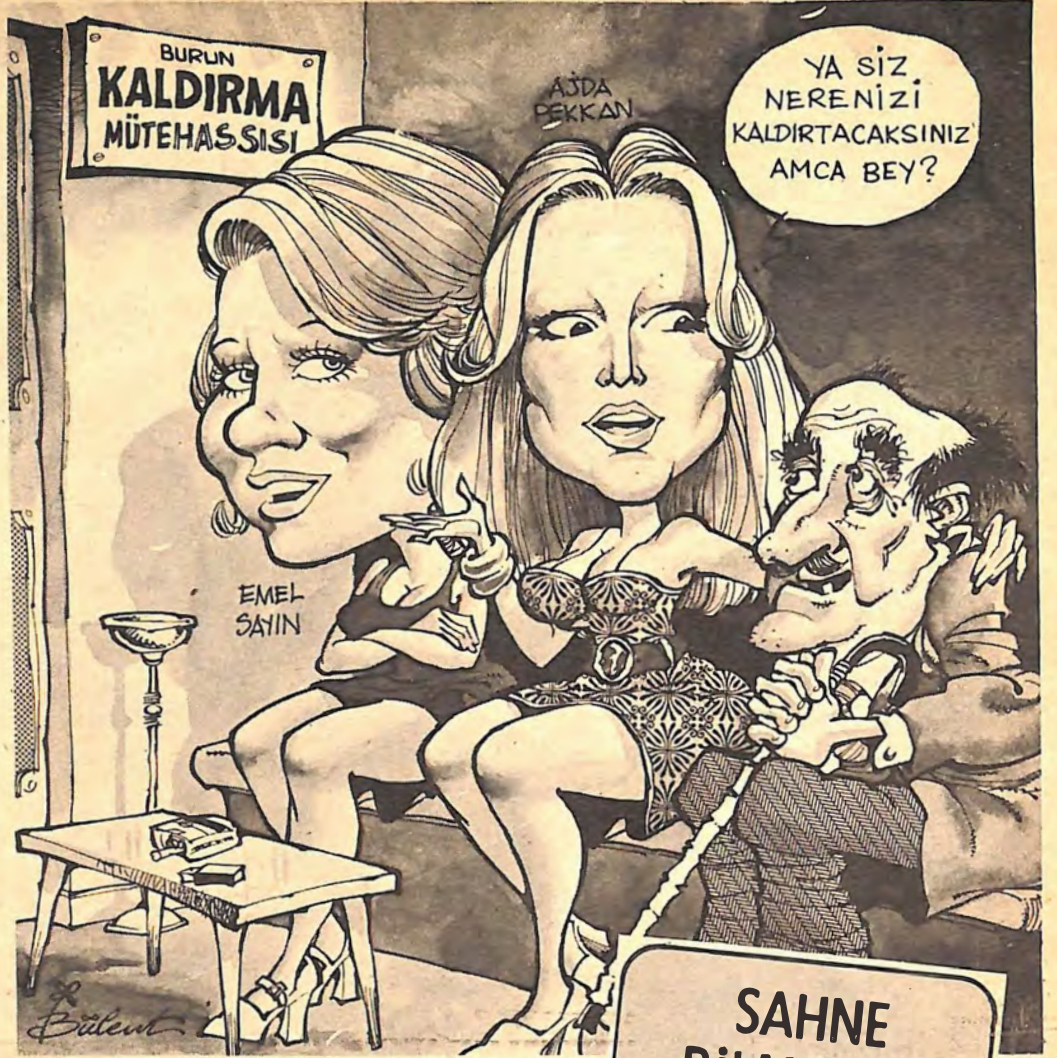
CÜCELER ülkesine düşen Gülliver, burada hayat var mı, yok mu diye çevreyi araştırırken... (O araştıradurusun ekranda titreşmeler görülür, ses güç belâ duyular, teknik arıza gerekçesiyle yerine başka bir program konulur.)

TOPLAMA

BÖLME

Ajda ile Emel bakıştılar, burunlarıyla yarıştılar!..

SON yıllarda burnu ile arası açılan sahne sanatçıları'nın sayısı kırkı bulmuş, geçenlerde de Emel Sayın ile Ajda Pekkan bir hiç yüzünden burunlarıyla kavga ederek, karakolluk olmuştur.

İlk ifadelerinden sonra tutuklanan burunlar doktor nezaretine alınmışlar. iyice neşterden geçirilerek sahipleriyle barıştırılıp salınmışlardır.

Olayı doğrulayan bir hastane yetkilisi, kavgacıları çok basından şikayetçi olduklarını söylemiştir.

Yetkiliye göre yaşı altmışın üstünde bulunan erkeklerin hemen hemen yüzde doksanı haberdeki, "Özel bir kliniğe yatan Ajda, burnunu kaldırttı" cümlesindeki "Burun" sözcüğünü atlıyormuş, "Aman doktor, canım doktor derdime bir çare..." diyerek hastanelere yatıyormuş.

Yetkililer bu durumun önlenmesini, "Müzik-Neşter elele", sloganının, her programda sanatçılar tarafından birkaç kez

SAHNE BİLMECESİ

- 1- Şöhrete giden yol nereden geçer?
Kulak-Boğaz-Burundan..
- 2- Şöhrete erişen kişinin gözüne ilk çarpan şey ne olur?
Burnu...
- 3- Şöhretin zirvesinde ne vardır?
Estetik cerrahi...
- 4- Yurdumuzda hiç bir şeye burnunu sokmadan para kazananlar kimdir?
Ünlülerin burunlarını düzelten doktorlar.

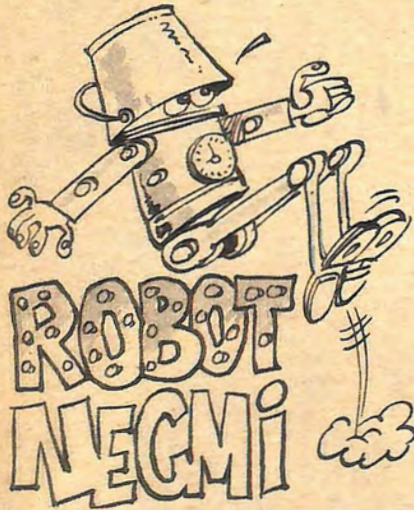
KUÇAK LA BENİ VAHİT

Ve bu
şekilde hiç
oynatmadan...

YUSUF'GÖTÜR

ÇIKIKÇI YUSUF: OYNAK, KAYNAK, SINIR, ÇIKIK, KIRIK, DISK KAYMASI, EKMEK AYVASI, RĖVANI VE BİLUMUM TERS DURUMLARI DÜZELTİR, YERİNE KOYAR. HER BEDENE UYAR... MASAJ SAATLARI SU GEÇİRMEZ ANTİSEPTİKTİR

**On dakikada her işinizi
bitirecek tarzda
piyasaya arz edilmiştir**

CEREYANLA, PİLLE, BİR TABAK FASULYEYLE ÇALIŞIR; KOKU YAPMAZ... HİZMETÇİ KIZLA DAVASINI HALLEDER, SONRA EVDEKİ MÜCEVHERATİ ARAKLAYIP GİDER...

NECMİ ROBOT VE ORTAĞI KÂMİL ASTRONOT, MADENİ ÜÇKÂĞITÇILIK LTD. ŞTİ. DİKKAT! İNCE KAĞIT KULLANINIZ.

tipler

CETİN ALTAN

Kıl testeresi

KOLTUĞA yaslanarak oturur, bir ayağını öteki dizinin üstüne, top namlusu gibi yanlamasına koyardı. Yanında oturanlar, pabucunun tabanını görürlerdi. Sağ eliyle ayağının bileğini okşaya okşaya konuşurdu. Ayağı da arada bir kendine özgü kırıltılarla küçük kavisler çizerdi. İnsanı dinlerken sinirden çatlatan, heyecansız, donuk, sinameki bir sesi vardı "Nasılsınız?" diye sorduğunuz da:

-İyi diyelim, iyi olalım. Siz nasılsınız? derti.

-Eh işte, biz de iyi olmaya çalışıyoruz.

-Galiba sizin ortanca çocuk sınıfıta kalmış...

-Doğrudan doğruya kalmadı. İki dersten ikmali var.

-Bizimkilerin hepsi geçti...

-Aman ne iyi, gözünüz aydın... Darısı bizimkilerin başına.

-Sizin büyük oğlan da kalmış galiba!

-Yok, onun da ikmali var...

-Kaç dersten?

-Üç dersten.

-İki yıllıkta değil mi?

-Evet.

-Bu yıl da geçemezse, belge alacak demek.

-Maalesef...

-Bizim büyük kız iftihara geçti bu yıl da...

-Ah, ne kadar iyi!

-Geçen yıl da geçmişti.

-Aşkolsun, bravo!

-Sizinki belge alırsa, ne yapmayı düşünüyorsunuz?

-İnşallah almaz, sıkı çalışıyor ikmale...

-Üç dersi birden veremez...

-Veririm diyor.

-İmkânı yok! Belge alınca bir doğramacının yanına falan koyun. Marangozlar şimdi çok iyi kazanıyor.

-Daha düşünmedik.

-Bizim küçük oğlan mühendis olacağını diyor.

-Olur tabii, niye olmasın?

-Sizin ortanca ne olmak istiyor?

-Henüz kesin bir niyeti yok.

-Madem okumaya hevesli değil, onu da bir terzinin yanına verseniz. Pantoloncu olsa yeter. Elli lira gündelik alıyorlar...

-Biz okumasını istiyoruz.

-O geçen yıl geçmişti, değil mi?

-Evet...

-Ama önceki yıl, kalmıştı?

-Küçük gönderdik okula dersler biraz ağır geldi.

-Bu yıl da kalırsa, hiç düşünmeyin, bir terzinin yanına verin, pantolonculuk öğretilsin. Eve de yardımı olur. Hem sizin pantolonlarınızı dikecek, hem kendisinin, hem de ağabeyinin. Ben ayağımdaki pantolonu bizim Hamdi'nin kalfasına yaptırды. Sizininki hazır mı?

-Yoo, diktirmistim vaktiyle...

-Galiba pek iyi ütü tutmuyor.

-Bilmem, bir şikâyetim yok pek.

-Bir yerlere gitmediniz mi bu yaz?

-Gitmedik, vakit olmadı.

-Biz önce Erdek'e gittik, sonra da Kuşadası'na...

-Dinlenmişsinizdir...

-Çok rahat ettik. Her gün denizdedim. Üç kilo verdim.

-Sizin de göbek epey çıkmış. Denize girmiyor musunuz?

-Fırsat buldukça.

-Emeklilik işi ne oldu?

-Yedek subay süresini atmışlar, evrakı tamamlayınca olacak.

-Kabul edeceklerini sanmam o süreyi.

-Yok efendim, nasıl olur?

Yasal hakkımız, edecekler elbette.

-Hiç sanmıyorum.

-Yasa var efendim.

-Olsun yine de etmezler...

-Danıştaya giderim.

-Yıllarca sallanır, kalır.

-Bütün arkadaşlarımızın ettiler...

-Ona bakmayın siz, bir kulunu bulur, bozabilirler işi.

-Bozamazlar.

-Bozamazlar.

-Bozarlar!

-Eh, ne yapalım? Bozarlar sa, bozarlar...

-Bizim memleket böyle..

Eski evi sattınız mı?

-Sattık.

-Kaça sattınız?

-Yüz yetmiş bine gitti.

-Tüh, yazık! En azından altı yüz bin ederdi. Kazıklanmışsınız.

-Ama haraptı çok...

-Yalnız yeri yarım milyon ederdi.

-Oradan yol geçeceği için, imar durumu uygun değildi.

-Laf efendim, laf! Yol-mol geçeceği yok...

-Gececekti...

-Katiyen!

-Nasıl olur canım, nazım planda kayıtlı...

-İmkânsız.

-Nereden biliyorsunuz? Ben gözümle gördüm.

-Atlatmışlar sizi.

-Niye atlatılsınlar?

-Evi ucuza kapatıp kazıklamak için...

-Evi alanlar, Erzurumlu..

Bir ilişkileri yok ki imarla.

-Olsun. Kazığı yediniz...

-Çok yemedik.

-Yediniz.

-Yediniz! Kayınvalde nasıl, karaciğerinden rahatsızdı, değil mi?

-Evet. Doktorlar iyileşecek diyorlar.

-Pek inanmayın.

-İyileşmez mi yani?

-O yaşıta karaciğerin iyileşmesi zordur.

-Önemli bir şey değilmiş.

-Doktor kıtırı. Sizi uyutuyorlar.

-Rica ederim, ne gereği var uyutmak için?

-Bilmezsiniz siz onları..

-Hepsi tanıdık...

-Olsun... Gidip gelmek, vize almak için söylüyorlar..

-Yok efendim, hiç olur mu? Eski şikâyetleri de zaten kalmadı.

-Birden ağırlaşabilir.

-Allah korusun.

-Kaç yaşındaydı?

-Yetmiş iki galiba..

-Yetmiş beşten fazladır.

-Yetmiş iki, yetmiş beş..

Daha dinc!

-Bizim peder seksen üç..

Sizden-benden sağlam..

-Allah afiyet versin. Eski toprak başka oluyor.

-Sizin peder ne zaman ölmüştü?

-Yirmi yıl kadar oluyor.

-Yetmiş kadar bile varamadı, değil mi?

-Varamadı ya, altmış dördündeydi.

-Siz de galiba biraz ihmal ettiniz.

-Etmedik. Katiyen!

-Dikkat edilse, daha yaşardı...

-Kaıp krizinden gitti. Yapa-

cak bir şey yoktu.

-Bir çaresi bulunurdu.

-Nasıl bulunurdu çaresi?

Hâlâ yok!

-İstense, bulunurdu...

-Bulunamazdı.

-Blunurdu!

-A, deli edersiniz sizinsanı

Enfarktüsün çaresi yoktur.

-Bizim bacanak üçüncü kriz-

atlatıldı.

-O başka... Babaminki ani

geldi.

-Hastahaneye kaldırmayaca-

ktınız. Bakmadılar herhalde.

-Doktorlar ısrar etti. Çok da

iyi baktılar.

-Bakmamışlardı.

-Baktılar efendim.

-Yok, bakmamışlardı.

-Baktılar yahu! Baktılar di-

yorum!

-Sanmam..

-Baktılar işte...

-Bakmamışlardı.

-Kesin Allah aşkına! Başka

laf konuşalım...

-Bahçeyle uğraşıyor musu-

nuz?

-Az-çok.

-Güllere su az gelmiş gali-

ba..

-Yooo... Her akşam suluyo-

ruz.

-Bol vermiyorsunuz olmalı.

-Veriyoruz..

-Daha çok vermek lazım..

-Gereği kadar veriyoruz...

-Biraz daha çok verin.

-Olur, tamam, veriniz.

-Bizim bahçe hem sabah

sulanıyor, hem de akşam.

-Tebrikler, fevkalâde!

-Sizin baldız boşandı, değil mi?

-Geçinemediler.

-Ben tahmin etmiştim geçi-

nemeyeceklerini, damat fazla

titizdi.

-Sünepenin biriydi.

-Yook, doğrusu becerikli

adamdı.

-Hiç de değildi.

-Oyleydi, öyleydi.

-Değildi.

-Oyleydi.

-Değildi..

-Siz niye hep böyle ziddine

konuşuyorsunuz insanın?

-Siz ziddine konuşuyorsu-

nuz asıl.

-Siz konuşuyorsunuz!

-Ben değil siz!

-Hayır, siz! Siz, siz! Siz!

-Ben değil, siz!

-Bir dakika... Lütfen... Nab-

zım yükseldi galiba... Şurada

kolonya olacaktı...

-Ne kolonyası o? Bakayım..

En kötüsünü almışsınız onun

da...

-Yeter! Yeter be!... Sus! Ağ-

zını açarsan şimdi kafana bir

şey geçiririm senin! Çek git!

Bir daha da gelme bu eve!

-Öfkelenmeyin... Sakin o-

lun... Bak, peder de kalpten

gitmiş. Allah korusun... Ben

sizi severim. Yarın bir sinir

doktoru getireyim size... Ra-

hatlırsınız... Çocukları da, de-

diğim gibi, birini doğramacı-

nın yanına verin ötekini de ter-

zinin yanına... Haydi, ben ka-

çıyorum... Allahaismarladık.

İyi bakın kendinize.

Evine gidip de deliye çevir-

mediği insan yoktu. Bütün ta-

nınlıklarından daha uzun yaşa-

dı. Hangi ahbabı ölse:

-Çok üzıldüm, ama zaten

belliydi, derti. Konuşurken

kan beynine çıkıyor, sinirlerine

hâkim olamıyordu. Bana bile

kızardı bazan... Ben ki ne ka-

dar sakın insanım. Neyse, öl-

dı gitti işte. Allah rahmet ey-

lesin!

Çarşamba Pazarı

HIKMET FERIDUN ES

Başımızı nereye sokalım?...

HANI ekrandaki "Domates Güzeli"nin problemlili bir çocuğu var ya... "Kardeş bu çocuk, problemlili çocuğu!" diye her zaman anlatır.

Bizim memleket, Domates Güzeli'nin çocuğuna benzedi. Problemliler içinde... Eti 80 liradan nasıl geri çevirelim?.. Yumurtayı 180 kuruştan nasıl indirelim?.. Nerede bulup da, ayağı-mıza bir çift pabuç giyelim?.. Ege'yi, Ortak Pazar meselesini nasıl halledelim?.. Daha neler, neler...

Ama siz, uğrunda beyanat üzerine beyanat verilen şu büyük soruna bakınız: Denize girerken başımızı sokalım mı?.. Sokmaya-lım mı?.. Başımızı suya soktuğumuz takdirde, oruç bozulur mu?.. Bozulmaz mı?..

Diyanet İşleri Başkanı der: "Aman... Sakın, zinhar başınızı sokarsanız bozulur!..

İzmit Müftüsü der: "Denize girerseniz orucunuz bir şey olmaz... Yani şimdi gidip de İzmit'te mi denize girelim?..

Her sorun bitti, bir bu kaldı: Başımızı sokalım mı?.. Sokmaya-lım mı?..

Bunu da halletsek, ne kadar rahatlayacağız...

Karataş'ı ziyaret ...

ANKARA'DA yeni bir âdet çıktı. Büyük bir makama atandınız değil mi?..

Gidip önce Bakan Beyefendi'yi makamlarında ziyaret edeceksiniz, şükranlarınızı bildireceksiniz...

Arkasından ikinci makamın kapısını çalacaksınız... TRT Genel Müdürü Şaban Karataş'la karşı karşıya, ekranda kendinizi seyredeceksiniz...

Ama Karataş ziyareti yapılmadan neden vazifeye başlamazlar?..

İlahi... Bilmiyor musunuz?..

Bir keze daha sor-muştuk...

Hacer ne demek Arapça?.. Taş demek!..

Esvet ne demek?..

Kara... Hacer-i Esvet'in Türkçesi? Karataş...

Ankara'da yeni makama, yeni koltuğa oturanlar, gidip başkentteki Karataş'ı ziyaret ediyorlar...

Yeni tayinlerde "Karataş Ziyareti" sünnet çocuklarının "Eyüpsultan Ziyareti" haline döndü...

HACER-İ ESVED = KARATAŞ

Sultanlık vergisi

EVDE kalmış kızlara maaş bağlanması için hazırlıklar yapılmış...

Yerinde bir şey doğrusu.. Hemen bağlayalım..

"Armudun sapı var... Üzümlün çöpi var..." diye tereddütler içinde, son treni de kaçırın hayat yolcularına yardım etmek vatandaşlık borcudur...

Peki... Ya evde kalmış bekârlar ne olacak?..

Hem biliyor musunuz, yakın zamana kadar böyle inatçı bekârlardan üstelik "Bekârlık Vergisi" almayı düşündük. Ne oldu bilmem?..

Eski deyimi ile memleket-teki bunca "Müzmin Bekâr"ın hali ne olacak?..

Hani kadın-erkek eşitliğinden dem vururduk?.. Ne oldu?..

Hayır! Erkeklerle eşit hak!.. Evde kalmış bekârlara maaş!..

Döndü Kızın gündeliği..

EKRANIN ve Türkiye'nin en ünlü hizmetçilerinden Döndü'nün gündeliği kaç para biliyor musunuz?.. Sadece 75 lira... Yeme de, yanında yat... Oysa öteki hizmetçiler günde 150 liraya burun kıvrıyorlarmış...

Hem de, Döndü kız kadar elleri işe yatmadığı halde... Böyledir bu işler...

Birgün Sait Faik Abasıyanık gazeteye bir arkadaşını getirmişti. Aşk hikâyeleri yazan bir delikanlı... Sait, çocuğa bir röportaj vermemizi rica ediyordu... Kararlaştırdık... Dilencilerin yaşamları, kazançları hakkında bir röportaj hazırlayacaktı.

Bizim ısrarımız üzerine de, dilenci kılığına girip beş gün Üsküdar iskelesinde dilenmeyi, güçlükle kabul etti...

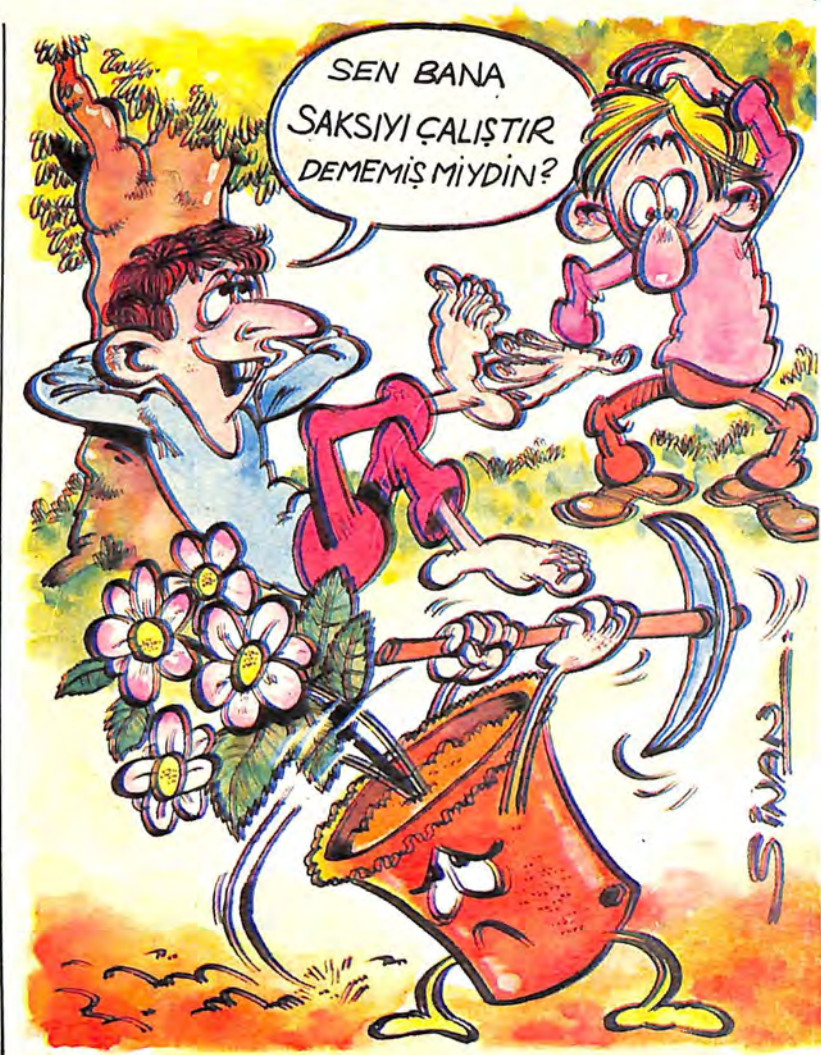
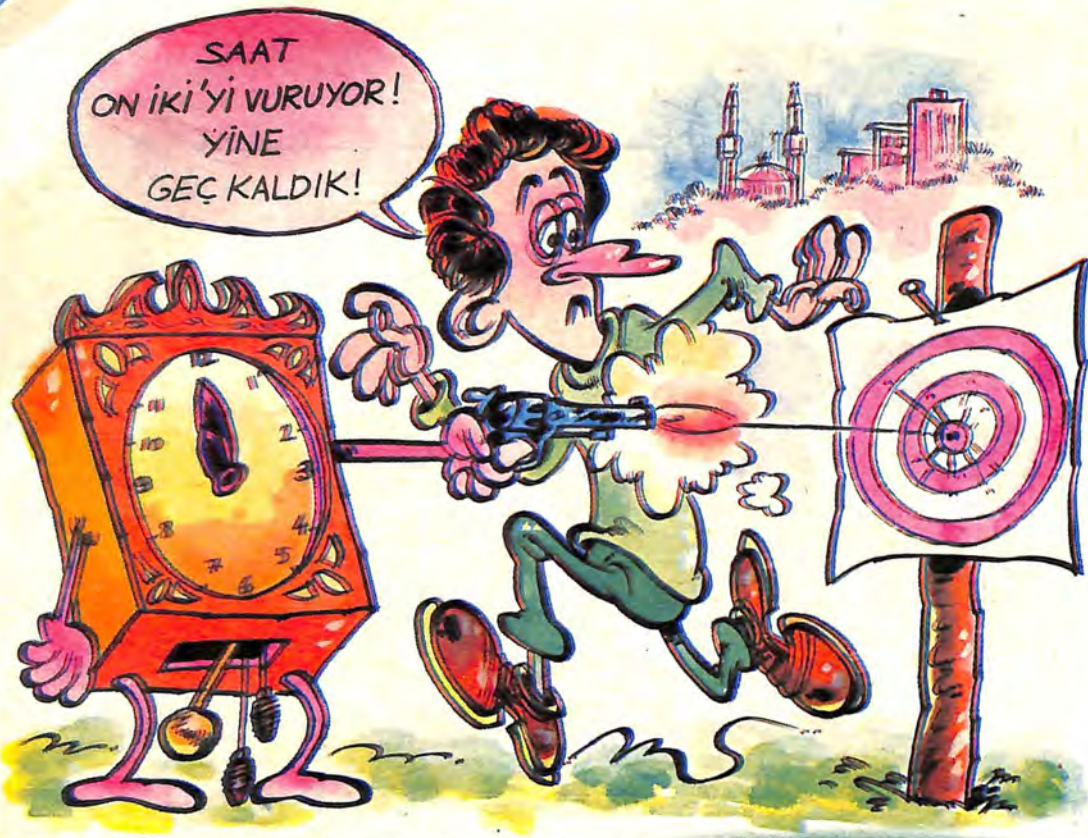
Aradan beş gün geçti, çocuk yok... On gün geçti çocuk yok... Nihayet Sait'e sorduk. Cevap şu:

"Gelmiyor kerataş... Ben Üsküdar iskelesinde kan maaş kazanıyorum; beyler gibi de rahat...

Zorla kabul ettiği dilenci rolüne girince cına şaşıp kalmıştı...

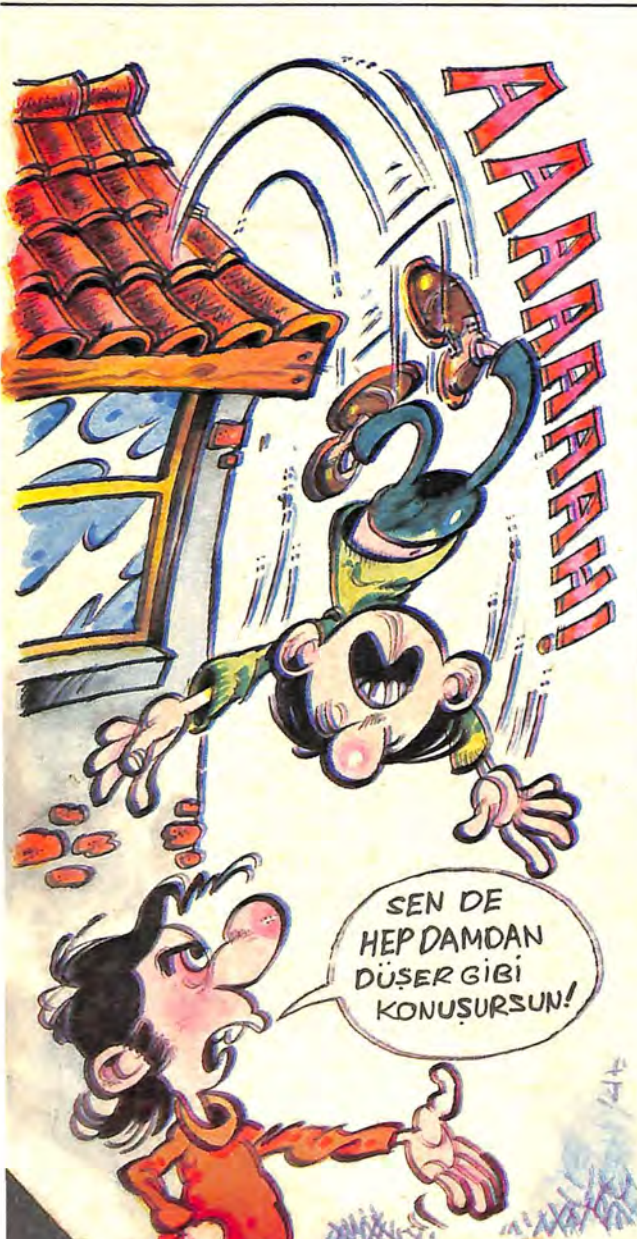
Bugün, büyük işadamıdır...

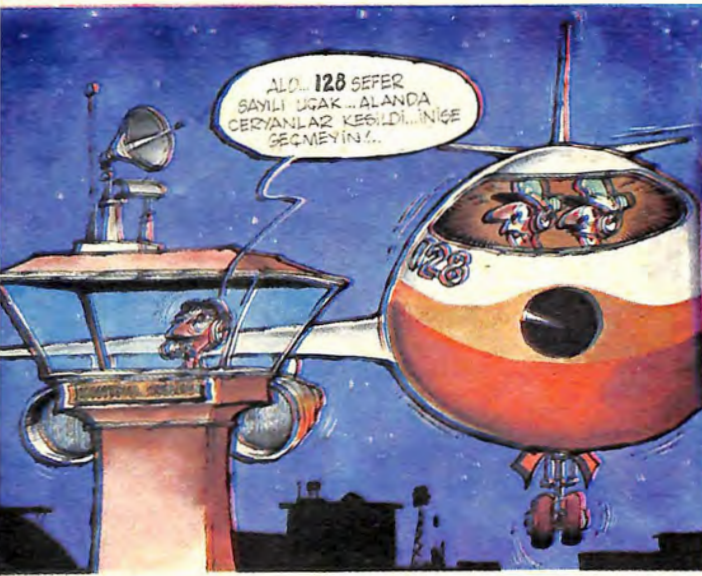
Laf ola, beri gele...

Çizen: Sinan GÜRDAGCIK

ELEKTRİKLERİN KESİLDİĞİ AN...

ÖNCE araştırılım bakalım: Neden kesilir?

Eğer TEK'le, İETT arasında bir uyumsuzluk yoksa, ya şalterin başındaki görevli kendinden geçmiştir, ya bir kamyon otobüs yüksek gerilimli elektrik taşıyan direkleri biçmiştir.

Ya santral arıza yapmıştır, ya genel sigorta atmıştır. Şurası önceden biline ki, kesinti anında kentteki bütün işler yatmıştır! Hastanelerde mi elektrik kesildi? Ameliyat mum ışığında devam eder. Apandisit yerine, has-

tanın böbreği gider! Tren ve troleybüsteyken mi elektrik kesildi? Biri raylarda, diğeri yollarda kuyruk olur, yolcular selâmetiyürümedebulur.

Gece maçlarında elektrik kesilirse: Topu rakip kaleye götüren as, tam gol pozisyonunda hakeme verir pas! Ayrıca elektrikle-

rin kesilmesiyle pompalar duracağından, zaten olmayan sular akmaz, eşler birbiriyle yatmaz, hırsızlar azıtır, tüm kent halkı tozuttur!

CİDDİ BAYANLAR!

SIKIŞIK OTOBÜSLERDEKİ HAŞEREYE KARŞI

HÜSNÜ KERTEN AERESOL KULLANINIZ

Temas anında bir sıkışık ve otobüsten rahatça çıkış. **DİKKAT!** Hüsnü Kerten Aeresol sadece bayan yolcu, biletçi ve soföre tesir etmez.

YÜZMEK BİZİM NEMİZE
GİRMİYORUZ DENİZE

Çarşaf ,piyasa yükselsin diye , en tanınmış zerzevatı denize dökenlere ses

Yapmayın beyler, bu memleketin hıyara da ihtiyacı var!

Çizen:
Mahmut KARATOPRAK

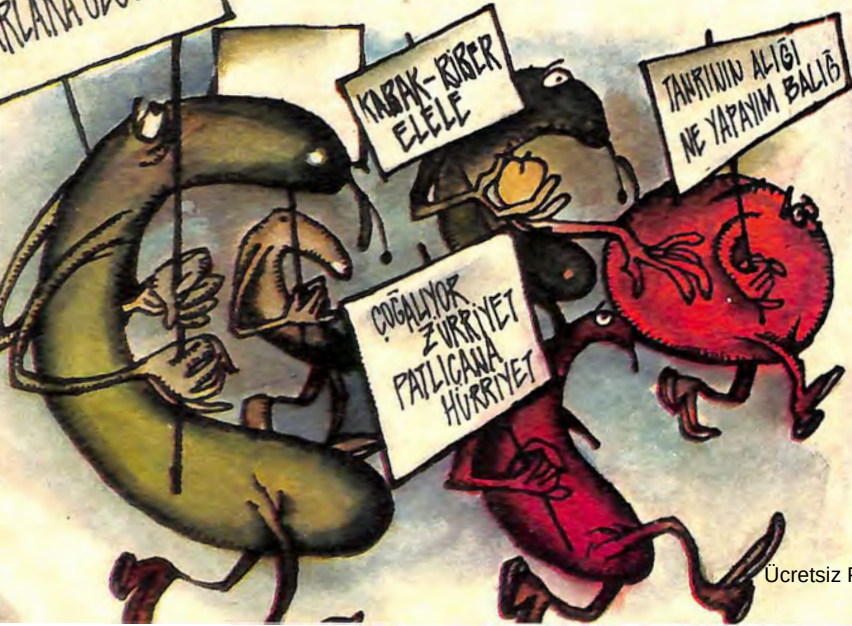

HALDEKİ bir takım kendini bilmez cüzdanını bilir, kabızmal ve madrabazların yetiştirilmesi artık bilim haline gelmiş, bir çok nadir zerzevatın piyasa düşmesin diye denize dökülmesi Genel Zerzevat Koruma Derneği Başkanı Bay Hıyarettin tarafından protesto edilmiştir. Halin önüne "Zerzevatın geleceğini mahveden alçaklar! Elbet bu zerzevat bir gün tencerede kaynayacaktır." diye hiç bir anlama gelmeyen bir yazı ve bir çelenk bırakılmıştır.

Bay Hıyarettin, sonra Domatesköl'de bir basın toplantısı yapmış ve çok acı konuşmuştur: "Bir dolmalık biberin, bir patlıcanın, bir havucun, bir ıspanağın ve bir hıyarın, yüksek ve esaslı mevkilerde bulunduğu bu dönemde, zerzevata yapılan bu hareket bal gibi milli hıyanettir. Bunun muvacehesinde bizi denize dökenleri bir gün biz denize dökersek şaşmayınız.. Kuvvetiniz varsa, hıyarsız domatesiz salata yapınız."

Bay Hıyarettin'in bu konuşmasında suç unsuru görülmüş ve kendisi enselenip bir tabağa doğranmıştır.

E DÜZGÜNLÜK
RLARA ÖZGÜRLÜK

NECMI TAMKULAÇ

Lig rüzgârı eserken...
Biz rüzgar dedik, fırtına çıktı...
Cemil üç tane çaktı... Olmaz söyle sistem, böyle ayaklar, böyle fırtına. Cemil ne diyordu: Ben jübileciyim! Hayır Cemil, sen jübileci olma. Gol atacaksın sen! Ben böyle istiyorum çünkü. Yoksa bu alemi kırarım. Sen at ki, kalemin sağlam kalsın Cemil... Ben başlığımı "Lig Rüzgârı Eserken" koydum ama koysam ne olur, koymasam ne olur? Sadece sen Cemil. Sadece sen oynat! Ah Cemil, bu ayaklara ihanet eden, susar bu tribünler. Susmasın Cemil! Bilmem sen de bu rüzgarla savrulan bir yaprak mı olacaksın?... Hayır, artık yazamam. Yazamam... İsrar etme. Biletim satılabileceği gitme..."

NAMIK KAYIK

"Ben bir futbol adamı olarak sadece üç kelime yazacağım. Gol, gol, gol! Ne, yine mi avut? Ayıp, ayıp!"

GÜNDÜZ KILÇIK

"Sadece onlardan şunu istiyorum... Bütün takımlardan şunu istiyorum... Olumlu, bilerek, rakibe adanmış girerek, elini ayağına, ayağını eline vererek, aspari iyice gererek ve futbolun acımasız gaddarlığı içinde, bir Avrupalı olmak için oynayarak, topta neşinin kokusunu duyarak ve haheme en büyük saygıyı duyarak... Çok mu istedim acaba takımlardan? Belki de istediğim başka bannımlardan hoş görülmez. Fakat tuz pasta kaleye girilmez. Bu durumda Türk futbolu maalesef ilirilmez..."

KAHRAMAN ZAKKUM

"Ben Fransız değilim. İngiliz de değilim. Hele Alman hiç değilim! O halde ben neyim? Ben

özbe öz Türk futboluyum... Heyecanla doluyum... Golün kolay yoluym. Fenerbahçe, Galatasaray, Beşiktaş, Trabzonsporlar ve öbürküler. Ben ne demek istiyorum acaba? Anladınız mı?... Ne hakeme gözlük, ne binlerce yüzük! Ne çiçi mamalar, ne de kamptaki parsalar... Hayır, biz oyun göreceğiz, oyun! Alın topu, kaleye koyun. O zaman sizlere büyük bir mersi diyeceğim ve keyfimden bir kilo bonfile yiyeceğim... Hadi, takımlar sahaya! Bu seyirci futbola susadı. Hem de ne biçim. Atın golü, ağbınızdan birer ufak için..."

İSTAN MUÇI

"Napolyon'un Waterloo ihanetini yeşil çimenlerden söken kramponların günü geldi. Kaleler, Barborus'tan gelen top sesleriyle, leventlerin "Futbol! Futbol!" diyen naralarını, Mithatpaşa'nın kırık sahasına düşürüyor. Futbola, çöldeki bedevi kadar susamış gırtlaklar bağırarak. Futbol şovalyelerinin kılıçlarının kalecilerin göğüslerine batacağı günler geldi. Çanlar; numaralıda, kapalıda, açıkta, hep Gol at! Gol at! diye çalıyor. Sanatoryum bitikliği içinde yapılacak futbolaziyaretçibeklemeyin... Vurun bir James Bond gaddarlığı içinde futbola... Ses getirin toptan... Ses!

ŞÜKRÜ GÜLERSİN

"Antrenör geçinenlere sormak gerekir. "Ülan oğlum, bekin kendi kalesi önünde işi ne?"
Bizim zamanımızda, bek dediğin rakip kalede oynardı, çektiği şut denizi boyardı! Şeref Stadı'ndan sandal tutup, Bandırma'da top aramaya az gitmedik!
Sonra, bu sistem dedikleri de ne oluyor Allahaşkına? Yusuvarlak top sistem mistem dinler mi? Canı nereyi isterse oraya gider. Top oyuncuya değil, oyuncu topa gidecek ki, ortaya futbol çıksın.
Antrenman yapacak yer yokluğundan şikâyet ediliyor. Lângirt salonları ne güne duruyor efendim? Önce orada elle oynamasını öğrensınler, sahada uygulamayı denesınler.

KELEK RIZA

Avantadan geçinmeyi sevdiğinden amigoluğu seçmiştir. Takımı küme düşünce, bordo-siyahlı renkleri seçmiştir.
Askerliğini boru takımında yapan Rıza, kaynana zırlıtısından, el bombası gü-rültüsüne kadar her türlü stat enstrümanını ustalıkla çalar, "Bir baba hindi, olaydı şimdi, pilav da zerde..." diye bağırırken, seyyar büfedeki sosis ekmeğe dalar!
Eşi Yamaç'tan iki oğlu, geçenki maçtan bir çıkık kolu vardır.

Çizen: Nohar TUBLEK

ÖZEL DİLENCİLİK KOLEJİ, BAYRAMA BİNLERCE MEZUN VERİYOR!

YİRMİ yıldır büyük bir hırs ve özel bir teknikle çalışan Özel Dilencilik Koleji, Şeker Bayramı'na kadar tam 6578 mezun verecektir. Bunlardan 2354'ü kadın, gerisi ise erkektir.

Dilencilik Koleji'nin çok ağır ve zor olan derslerinden bazıları şunlardır:

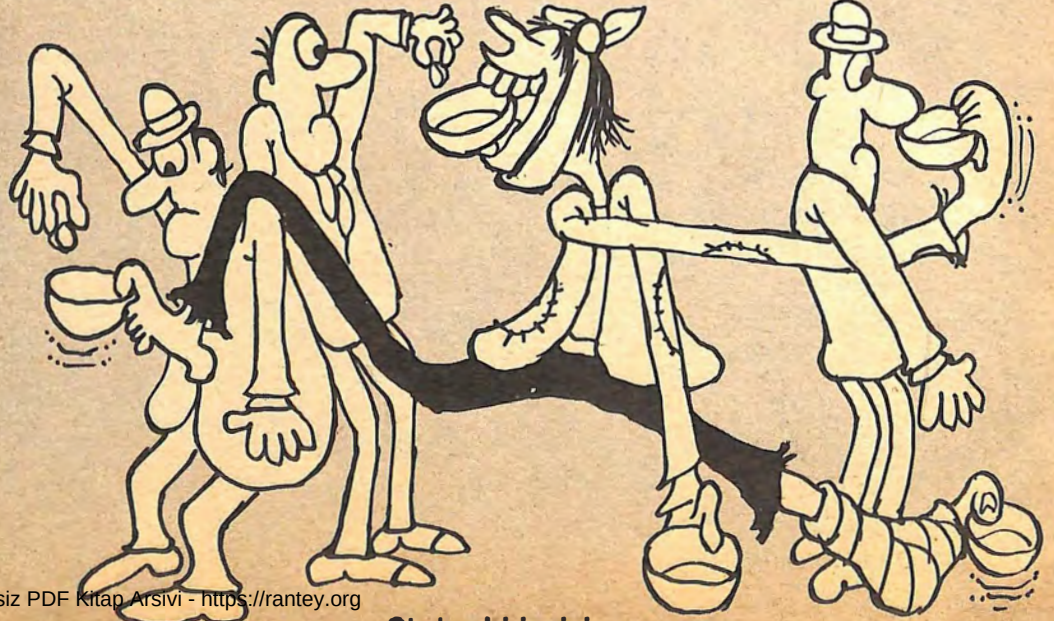
Mendille dilenme; Kör, Sağır-Dilsiz, Uğursuz-Kademsiz;

Topal şekilleri olarak dilenme. Belediyeciden kaçma tekniği; bıktırıcaya kadar asılma ve ev dilencililiği... Cami önünde pusu kurma... Hastane kapılarında dilenme çalışmaları... İhleme, ağlama, zırlama, acındırma, saralı ve mayasılı pozisyonları.. Bozuk para sayma, parayı ve hasılatı Dilencilik Koleji hesabına bankaya yatırma tekniği ve Dileantoloji!

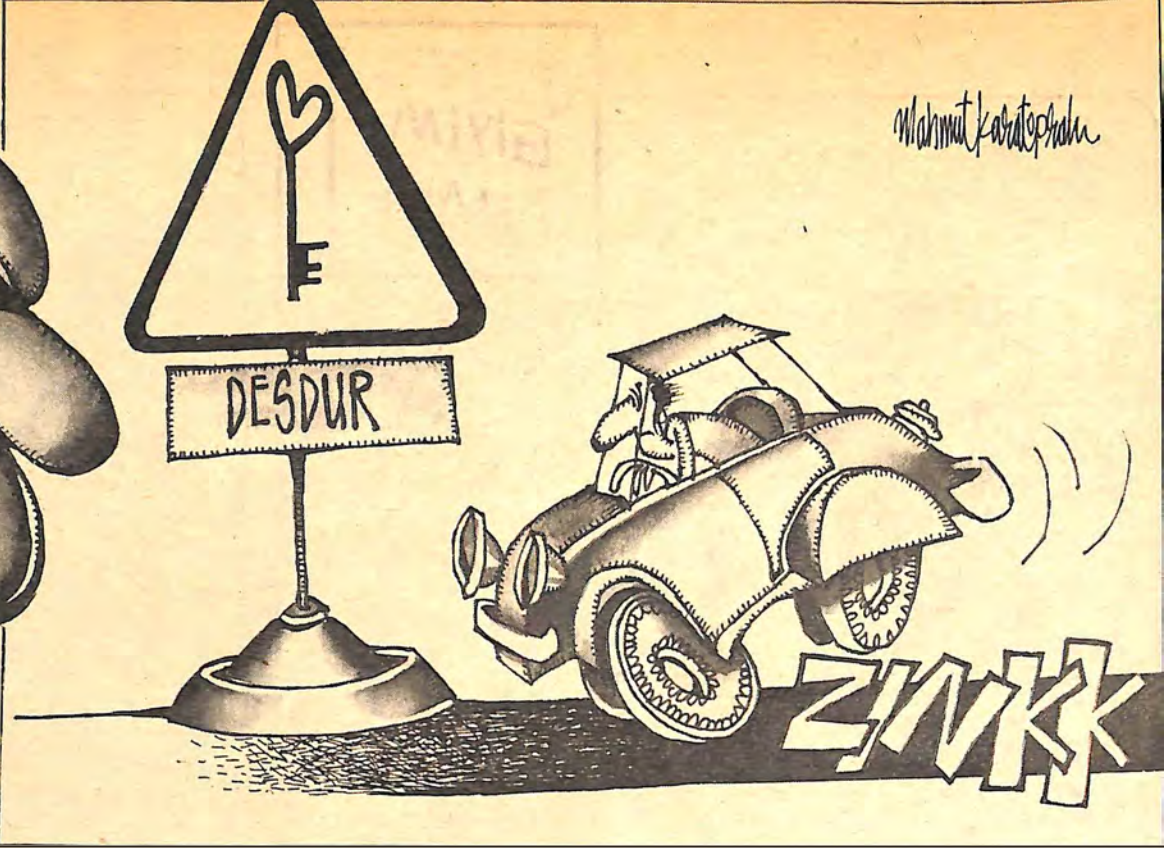
Okul Müdürü Emrullah Allahversin, ayrıca dilencilige istidatlı yavruların kolejde özel yöntemlerle, ayak ve ellerinin kırılıp, çolak, sakat, alil gibi vaziyetlere sokularak piyasaya sürüldüğünü söylemiş ve son olarak numune bir dilenci duası etmiştir.

Allah dert verip filitreli Yeni Harman aratnasın. Allah benim gibi melun birini bir daha yaratmasın. Allah müstehakımı versin!. Allah sizi nasıl bilirse, öyle yapsın. Allah sevmediklerinize kavuştursun. Allah cebinizdeki paranın canını alsın.. Rica ederim, üstü kalsın!. Ufaklık verin, para bozulmaz. Hiç bir insana böyle kötü yazı yazılmaz.

Dilencilik Kolejinin yeni mezunları, arife günü bozuk para üzerine yemin edip şehre dağılacaklardır. Allah korusun!

Okulun birincisi

HOCA'NIN 10 EMRİ: Allahümme yavedut... Freni bağla, hızını tut...

Yazan: Hikmet FERİDUN ES
Çizen: Mahmut KARATOPRAK

Bektaşî fıkraları

İKİ KUL

BEKTAŞİNİN yolu saray ya-kınlarına düşmüştü. Şaşkın dolaşırken halk arasında bir kaynaşma oldu, millet panik içinde ara sokaklara sindi. Yolun altından atlılar görünmüştü. Sırmalı kaftanlar içindeki yağız delikanlıları bir süre hayranlıkla seyreden baba, yanındakine sordu:

-Kim bunlar?
-Hüsrev Paşa'nın kulları...
Yırtık pırtık, eski püskü giysilerine göz gezdiren derviş, başını göğe kaldırdı:
-Ey âlemlerin Rabbi... Bir şu Hüsrev Paşa'nın kullarına bak, bir de kendi kulunun haline!..

TEHLİKELİ İŞ

YIKANIP temizlenmeye pek merakı olmayan Bektaşîye sormuşlar:

-Erenler, su ile başınız pek hoş değil galiba?..
-Ee, demiş Bektaşî, Tanrı insanı topraktan halketmiştir. Su ile öyle fazla laubali olmaya gelmez. Maazallah çamurlaşıverir insan!

Sahur yemeğinden sonra telefonum çaldı... Allah Allah... Kim ola ki?.. Sabahın köründe?...
-Elluuu (Arapçanın alo'su)... Sabah-ı şerifleriniz hayırlar ola Sultanım, efendim... Ben Necmeddin.

-Acaba hangi Necmeddin efendim?
-Hoca... Erbakan Hoca... Necmeddini Erbakanı...
-Buyrunuz efendim...

-Mirim efendim... Büyük çalışmalardan sonra arkadaşlarla birlikte Meclis'e sevkedeceğimiz yeni Trafik Kanununu hazırlamış bulunuyoruz. Mürekkebi kurumadan size gönderiyoruz. Gazetenin bir köşesine sıkıştırtmanızı rica ederiz.

Sahiden de, sabah ezanı okunurken, Hoca ve arkadaşlarının hazırladığı yeni Trafik Kanunu elimizde idi. Verdiğimiz söze uyarak aynen -Ve Türkiye'de ilk defa olarak- yayınlıyoruz:

Memlekette, bilumum trafik kazalarının önüne geçmek için aşağıdaki tedbirler şart görülmüştür:

1- Her aracın tepesine, yeşil zemin üzerine "Maşallah" yazılacak ve ayrıca birer "Allah'ın dediği olur..." levhası asılacaktır. Bu iki kutsal levhadan mahrum araçlar, seferden kaldırılacaktır.

2- Her yolcu otobüsünde, vekil imamlardan birer şoför muavini bulundurulması mecburidir. İşbu imam efendiler, keskin virajlarda, uçurum kenarlarında, şoför gaza bastığı zaman, araba devrilirken tekbir getirecekler, yolcuları kelimeleri-i şehadete ve birbirleri ile helâllaşmaya davet eyleyeceklerdir.

3- Arabadaki imdat çantasının içinde, son dakikalarında yolcuların ağızlarına akıtılmak üzere bir şişe derununda zemzem suyu bulundurulması mecburidir. Yapılan yoklamalarda, çantaların içinde zemzem suyu zühur etmeyenlerin, ehliyeti alınacaktır.

4- Ayrıca son günlerde Üsküdar ve Kadıköy vapurlarında: "Okuyanı hemen Cennet-i Alâ'ya götürür!..." diye bağrılarak satılmakta olan, yeni Diyanet İşleri Başkanımız Süleyman Ateş Efendi Hazretlerinin kıymetli eserinden, yolcuların adedine göre kafi miktarda bulundurulması şarttır. Kaza vukuunda, her yolcuya, bu "Cennet Rehberi"nden birer nüsha tevzi ve hep bir ağızdan telavüt edilecektir...

5- Yolcuların şehirlerarası otobüs bileti alırken, Müftülük tarafından tasdikli "Vasiyetname" sini ve zevcesi çoluk çocuğu ile helâllaştığına dair ilmhaber göstermesi şarttır.

6- Seferden önce, en yakın çeşmede yolculara gusul aptesi aldırılacaktır.. (Şoförlerin nezaretleri altında ve cemaat halinde.)

7- Bilumum vasıtalar yeşile boyanacaktır. Son 4 yıl içinde hiç bir yeşil araba kaza yapmamıştır. Devrilen arabalar hep kırmızı renktedir.

TRAFİK İŞARETLERİ:

8- Trafik işaretlerinin hepsi değişecektir. Virajlara konulacak işaretler üzerine şöyle yazılacaktır: Allahümme Yavedut... Freni bağla, hızını tut...

9- Yol kenarlarına dikilecek levhalar: Üzerinde 2 melek kanadı ve bir ok resmi ile şu yazı: "Cennete

gider..." veya "Cennete 1/2 kilometre" ibaresi olacaktır.

10 Yollara konulacak diğer işaret levhaları: "Yaaa Ali", "Ya Hasan", "Ya Hüseyin", "Ya Fettah" özelliklerle "Ya Azrail" levhaları ile bütün memleket yolları donatılacaktır.

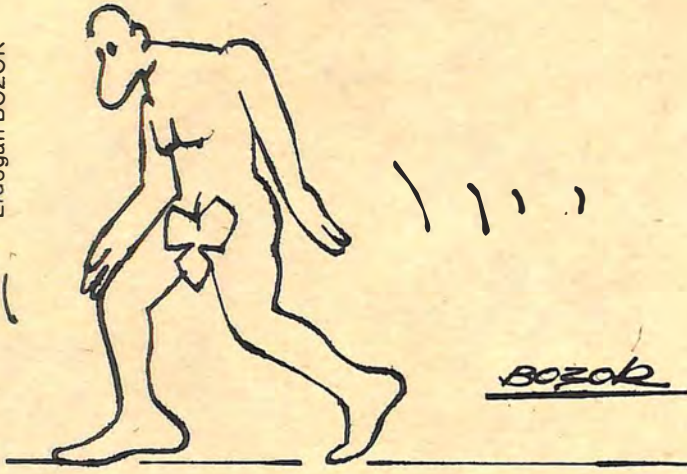
İşbu 10 maddelik tavsiyelerinize göre amel edenlerin direksiyonlarındaki şeytan kalkıp kaçacaktır. Amin. İmzalar: Necmeddini Erbakanı... Fehimül Âdâki... Asalettin-i Etlürki. İsmail Veledülmüftü...

Görüyorsunuz ya... Artık direksiyondaki Şeytan'ı kaçırdık... İstediginiz gibi gazlayın...

UCUZ
GİYİM
FUARI

Erdoğan BOZOK

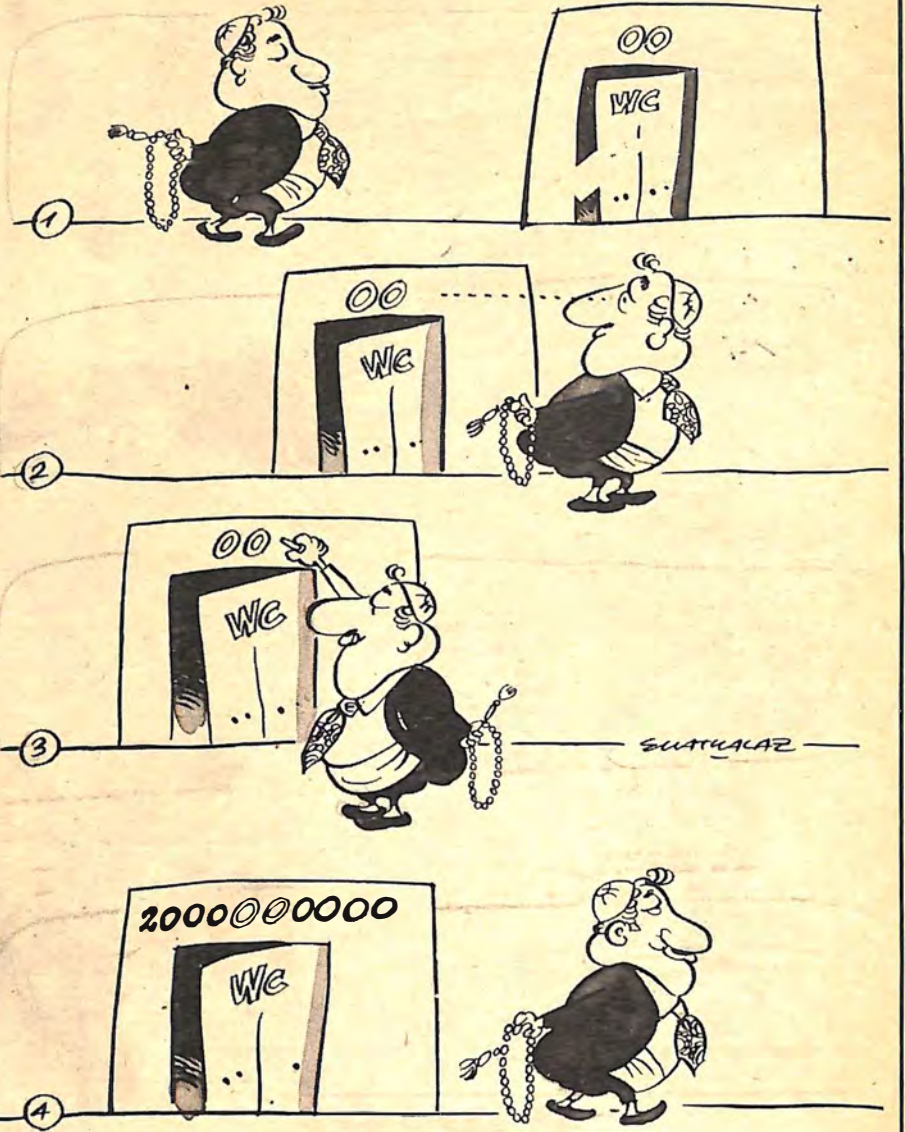

OYUN SAHASI VE YERSİZLİKTEN,
ARTIK MEZARLIKLAR
SAHA OLUYOR...

İbrahim ERSARAC

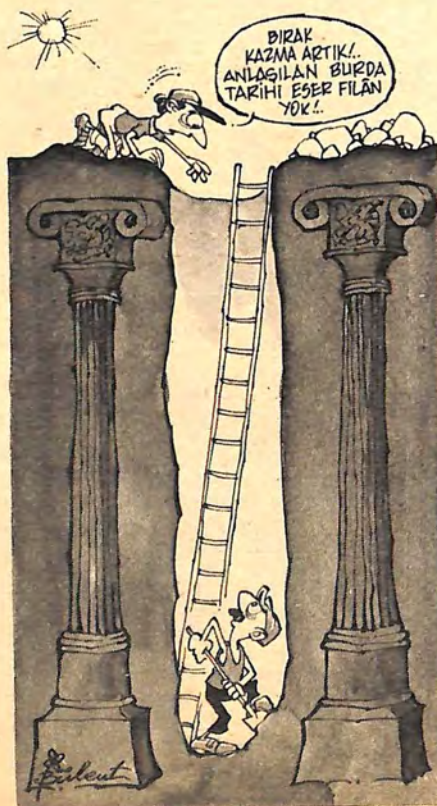

HERBAKAN'IN TRİLYON MERAKI

Suat YALAZ

Mahmut KARATOPRAK

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - <https://rantey.org>
Bülent ARABACIOĞLU

Ateş BENİCE

Yaşar,
ne yaşar,
ne yaşamaz

Yazan:
AZİZ NESİN

40

"Elli dokuz mu, altmış mı?"

KAYIP ve de eşya işlerine bakan İkinci Kısım Memuru Vecdi Bey bana:

"Müşveteyi okuyorum, aç kulağı-
nı da iyi dinle!" deyip okumaya baş-
ladı:

"Özeti: Koridordaki askıda bulu-
nan, koyu yeşil renkli, uzun tüylü,
çok kullanılmış..."

Ben adamın okumasını kesip iti-
raz ettim:

"O kadar da çok kullanılmış de-
ğildir, yeni bile sayılır." dedim.

O okumasını sürdürdü:

"...Çok kullanılmış, kirli ve eski
olup, siyah kurdeleli ve sol yanında
iki hava deliği bulunan, sahipsiz bir
şapka hakkındadır."

"Çok güzel yazdımınız, ağzını-
za sağlık...Evrakını bulduk çok şü-
kür, şimdi bir de Allahın izniyle şap-
kamızı bulsaydık..." dedim.

Yazıcı kız:

"Bu yazının aslını şapkaya iğnele-
yip evrak kalimine, kayda gönderdik.
Burdan çık, alt kafa in, doğru git,
karşına gelen büyük kapıdan gir, sol-
daki üçüncü oda evrak kalemidir.

Orda bulursun."

"E-k olma bayan..." deyip fır-
ladım.

Dediğiyerdeki odaya girdim; ama
odada kimse yok. Karşımda yığılı
kâğıtlardan, dosyalardan bir tepe. O
tepenin altından bir öksürük duyma-
sam, kimse yok diye odadan çıkaca-
ğım. Öksürük duyuldu; ama insan
görünmüyor. Allah Allah, kâğıtlar
öksürmedi ya insan gibi...

"Burda insan yok mu?" diye ba-
ğırDIM.

O yığılıp tepe olmuş kâğıtlar oy-
namaya başladı, sonra bir ses duy-
dum:

"Ne var?"

Kâğıt yığını arasından cavlak bir
başın ancak tepesini görebildim.

"Aman beyim, benim şapkamın
evrakını buraya yollamışlar da... Ev-
rakı, benim İtalyan malı şapkama
iğneleyerek hem de... İğnelemeseler
olmaz mıydı sanki..."

"Kaç numara?" diye sordu.

"Kaç numara olduğunu Allah bilir
ama herhalde elli dokuz numara var-
dı..." dedim.

Memur bir daha:

"Numarası kaç?" diye sordu.

"Elli dokuz..." dedim.

Memur, "Elli dokuz, elli
dokuz..." diye diye, o kâğıt yığını
didiklemeğe başladı.

"Sakin bir yanlışlık olmasın..."
dedi.

"Belki de altmıştır..." dedim.

"Kesin söyle, elli dokuz mu, alt-
mış mı?" diye öyle bir bağırdı ki, ben
korkup bu kez:

"Altmış bir..." dedim.

Çünkü şapka başıma çok büyük
geliyordu.

Bu kez yaşlı memur, "Altmış bir,
altmış bir..." diye söylene söylene
kâğıt yığını karıştırdı, çıkardığı bir
kağıdı:

"Hah buldum..." diyerek okudu:

"Özeti: - Terfimin gecikmesi ve
memuriyet mahallimin haksız olarak
değiştirilmesini hakkında. - Bu mu?"

"Yok efendim, benimki şapka
için. Koyu yeşil renkli, uzun tüylü,
sol yanda iki deliği bulunan..."

"Ben senin şapkanın deliğini ner-
den bileyim... Evrakın numarası alt-
mış bir dedin, altmış bir işte bu..."

"Aman efendim, bağışlayın, ben
evrakımın numarasını bilmem ki...
Kaybolan şapkamın numarasını söy-
ledim ben size..."

Bir zaman daha kâğıtları karıştı-
rdıktan sonra buldu:

"Hah işte! Özeti: Koridordaki as-
kıda bulunan, koyu yeşil renkli..."

"Evet, benim şapkam..."

"Uzun tüylü, çok kullanılmış..."

"O kadar da çok kullanılmış de-
ğildir, hatta yeni bile sayılır."

O okuyordu:

"...kullanılmış, kirli ve eski
olup..."

"İste kirli, ister pis, size ne ya-
hu... Verin benim şapkamı!" diye
bağırdım.

"Biz o şapkayı daire müdürüne
gönderdik." dedi.

"Şapka daire müdürünün değil
ki benim. Neden ona gönderdiniz?"

Usul böyleydi. Bulunmuş eşya

DEVİR TESLİM

ona gider. O da ambara teslim eder."

"Eyvaah!" diye bağırdım, "Ya-
hu, büyüklerden bir tanıdığım da yok
ki, devlet dairesine kaptırdığımız
şapkamızı çekip alsın da başımıza
giyelim."

Çıktım oradan. Üst katta daire
müdürünü arıyorum. Yoruldum, bir
tahta sıraya oturdum. Yanımda, ku-
cağı yazılı kâğıtlar dolu bir yaşlı ka-
dın vardı.

"Senin derdin nedir oğlum?" diye
sordu.

"Hanım teyze, şuradaki askıya
şapkamı asmıştım. Gözle kaş arasın-
da ordan şapkam uçtu. Bir hademe
sahipsiz sanıp şapkamı Vecdi Bey
denilen memura vermiş. O da evrak
kalemine göndermiş. Ordan ikinci
kısmı göndermişler, ikinci kısımdan
da kayda göndermişler, kayıttan da
idare müdürüne..." diye anlatırken,
yaşlı kadın:

"Maşallah maşallah... Bu kadar
uzun işlemi ne kadar zamanda yap-
tırdın a oğlum?" diye şaşarak sordu.

"Yarım saat oldu olmadı..." de-
dim.

"Aman ne şanslısın, ne şanslısın...
Ben iki aydır buraya gelip gidiyorum
odalardan odalara sürünüyorum da,
hâlâ yandaki odadan bitişik odaya
bir evrakı getiremedim..." dedi.

Arkadan da:

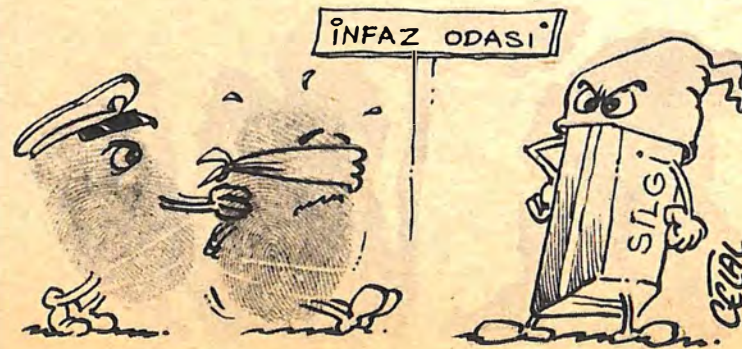
"İstediklerinin işini şıp diye yapı-
veriyorlar. Ya büyük yerden bir ilti-
masın vardı, ya da bir yolunu bul-
dun..." diye ekledi.

"Aman teyze" dedim, "ben bil-
mez değilim bu resmî daireleri. Ne
iltimasım vardı, ne de kimseye rüşvet
verdim. İşime yarar bir işlem olsaydı
seninki gibi evrakım altı haftada ma-
sadan masaya, altı ayda da odadan
odaya gitmezdi. Ama zararımı oldu-
ğundan, altı dakikada işlemi yaptılar
da bitürlü resmî işlemin arkasından
yetiştirip şapkamı vakalayamıyorum."

Sonunda Allah'ın izniyle, benim
de oradan oraya koştumla daire mü-
dürünü buldum.

Gelecek hafta:
"Aidiyeti cihetiyle
sevk ettik..."

Karikatüre parmak bastık

serbest kürsü

Bu sayfa sizin sayfanızdır. Karikatürlerinizi, esprili fotoğraflarınızı ve fıkralarınızı bekliyoruz.

HERKESE BİR HAK söz hakkı, çizgi hakkı, resim hakkı...

Hazırlayan: BİZİM HAKKI

BU SAYFADA, KARİKATÜR, FIKRA VE ESPRİLİ FOTOĞRAFI YAYINLANAN OKUYUCULARIMIZA 100 LIRA TELİF HAKKI ÖDENMEKTEDİR.

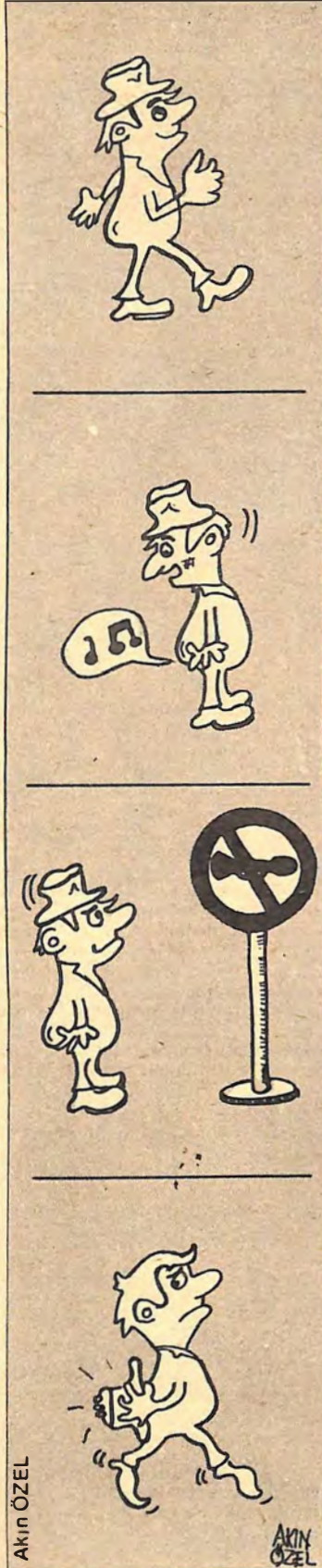
E. Hakan DEMİRAYAK

Kamil YAVUZ

KÜRÜZ

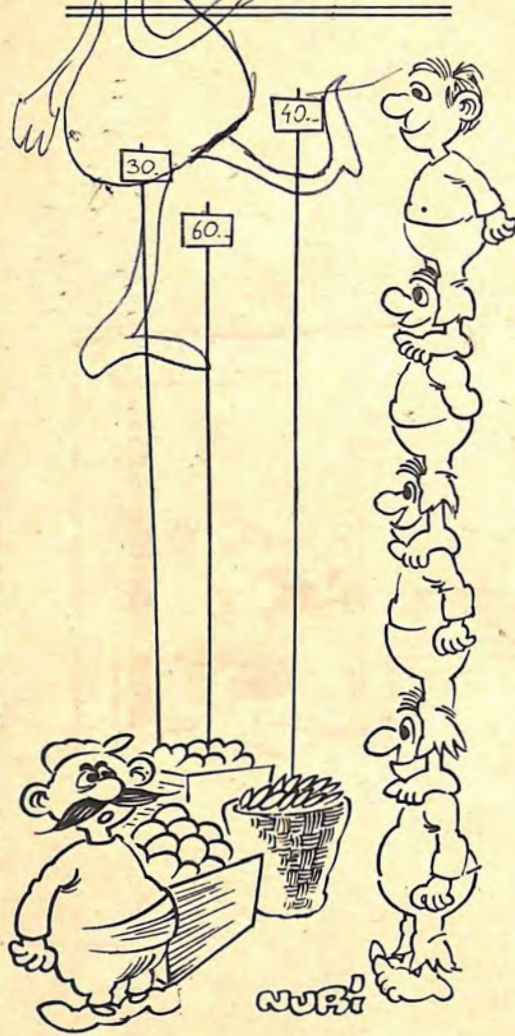
Akın ÖZEL

Akın ÖZEL

MSP ALMANYA'DAN HELİKOPTER GETİRTİYOR...

Beysun GÖZ

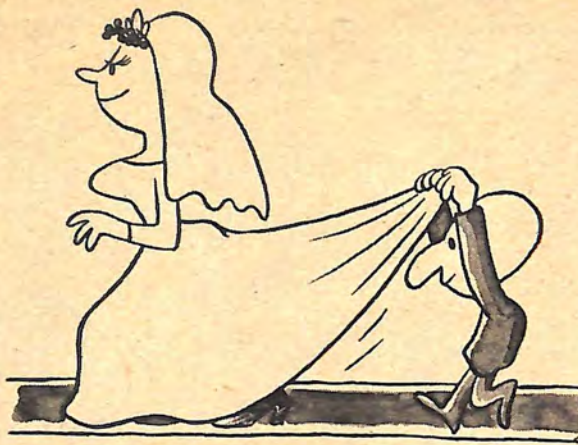
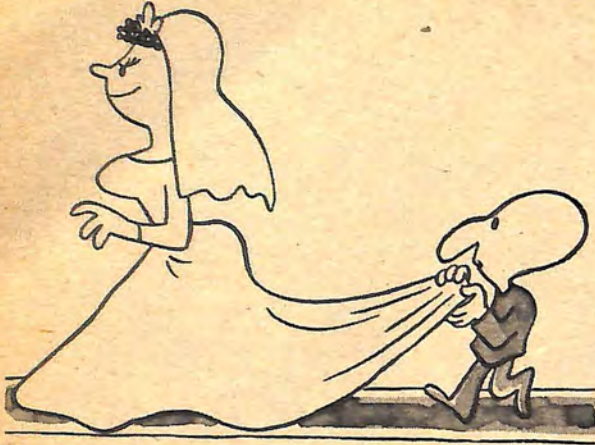
TÖVBE, TÖVBE. NE KADAR DA AÇIK SAÇIK ŞU KÂFİR !..

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - <https://rantey.org>

Silah kontrolü

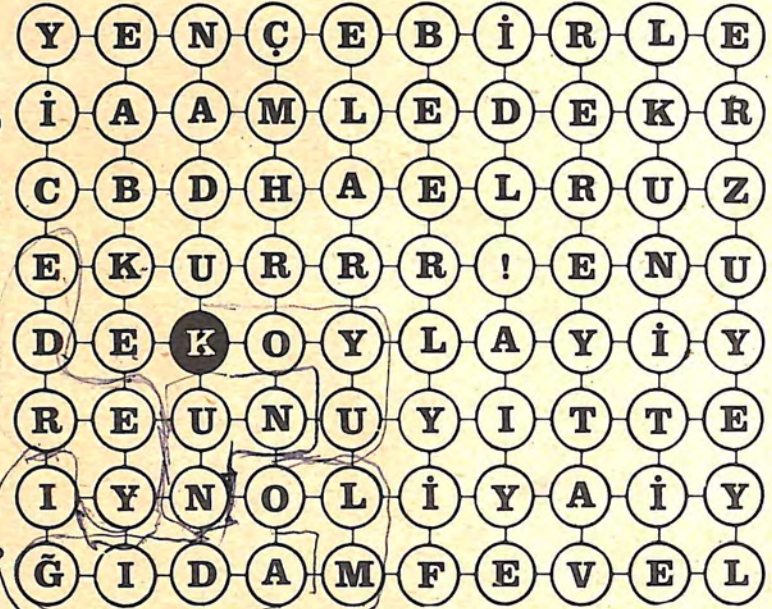

BİR ŞİFREMİZ VAR

Ama bu şifreyi nasıl çözeceksiniz? Size bu konuda pek yardımcı olamayacağız. Vereceğimiz üç ipucundan ibarettir.

1) Bulacağınız 12 kelimelik bir cümledir. 2) Başlangıç harfi siyah daire içindeki (K) olacaktır. 3) Kelimeler harflerin, yatay ve dikey bir çizgi doğrultusunda birbirini izlemesi sonucunda oluşacak çapraz sapmalar yapılmayacaktır.

"Az gelişmiş Anahtar 38"i en iyi tamamlayan 5 okurumuz 100'er lira armağan kazandılar

ANAHTAR ŞEKİL

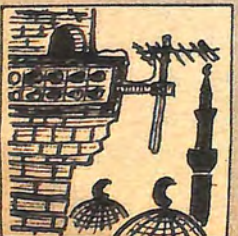
Metin YILMAZ
Cumhuriyet Mah.
Bursa Cad. No: 5
BILECEK

Ahmet ULUSOY
Cöztepe, İstasyon Cad.
Deniz Palas Apt. 16/9
Kadıköy-İSTANBUL

Nadir SÜLDÜK
Emekli Polis
Memuru
ALANYA

Kâmil YAVUZ
Şirinevler Fetih
Cad. No: 62
İSTANBUL

Mürit GÜREL
35.Sok.43/2
Bahçelievler-ANKARA

Bilmece bildirmece, eksik şekli bitirmece

ARŞAF'ın 40 sayıdır bu köşede okurlarına sunduğu bilmece-nin amacı, bir "Az Gelişmiş Anahtar" dan hareketle, yeni şekiller oluşturmak, değişik ve anlamlı resimler türetmektir.

Şimdi siz de alttaki kupon üzerinde gördüğünüz "Az Gelişmiş Anahtar"ı geliştirebilirsiniz. Şekli tamamladıktan sonra isim, soyadı ve açık adres bölümlerini doldurup kuponu keserek bir hafta içinde bize yollayınız.

DİKKAT:

a) En başarılı şekil çizen 5 okuyu-

cumuz 100'er lira ikramiyeye hak kazanacaklardır.

b) İkramiye kazananların isimleri iki sayı sonra yayınlanacaktır.

c) Türetilen şekillerin, mutlaka kupon üzerine ve "Anahtar şekli" belli olacak biçimde ince siyah, ya da kırmızı tükenmez kalemle, çizilmesi gerekmektedir.

Adres:
"Az Gelişmiş Anahtar 40" Çarşaf
Dergisi, Mollafenar Sokak No: 30/32
Cağaloğlu - İSTANBUL

Çarşaf

İKRAMİYELİ
BİLMECE KUPONU
AZ GELİŞMİŞ
ANAHTAR

Adı, soyadı:

Adresi:

40

CEVAP: Koyunun olmadığı yerde kuzu niyetiyle ve fiyatıyla yerler!

Çarşaf

Haftalık
Mizah Dergisi

YIL: 1 SAYI: 40

Sahibi:
Erol SİMAVİ

Genel Müdür:
Nezih DEMİRKENT

Genel Yayın Müdürü
ve Sorumlu Müdür:
Çetin EMEÇ

Basıldığı yer:
Hürriyet Ofset
Matbaacılık ve
Gazetecilik A.Ş.

Adres:
Cağaloğlu
Mollafenar Sok.
No. 30-32
İSTANBUL

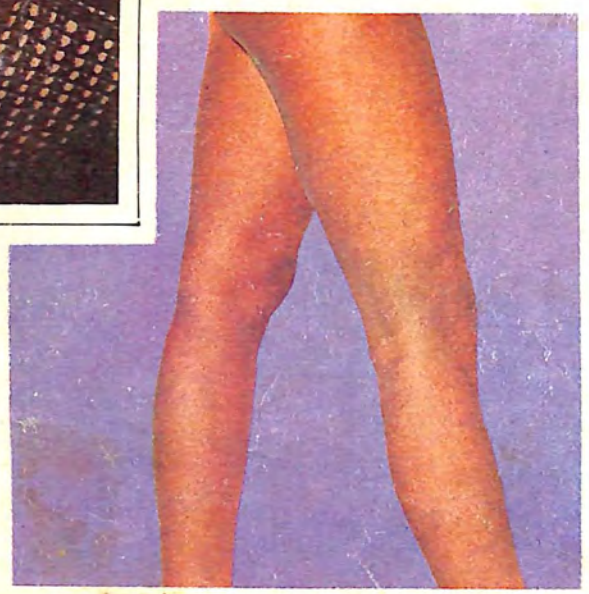
Telefon: 2888 75

Özgür adımlar

15
22
24
12
23
2
3
9
120
4

Esnektir ZET.
Hareketli yaşamınızı sürdürebilirsiniz
kaygısızca.

Sağlamdır,
ZET.

Varın dilediğiniz ortama girin özgürce.

17
34
4
4
3
17
109

109
22

Renkleri,
açık koyu tonlarıyla
seçme özgürlüğünüzü de vurguluyor.

ZET çorapları
günün özgür hanımları içindir.
Kaygılardan, kısıtlamalardan uzak,
özgürlüğe
adım adım varabilmek içindir.

NİCE GİYİMLERE

